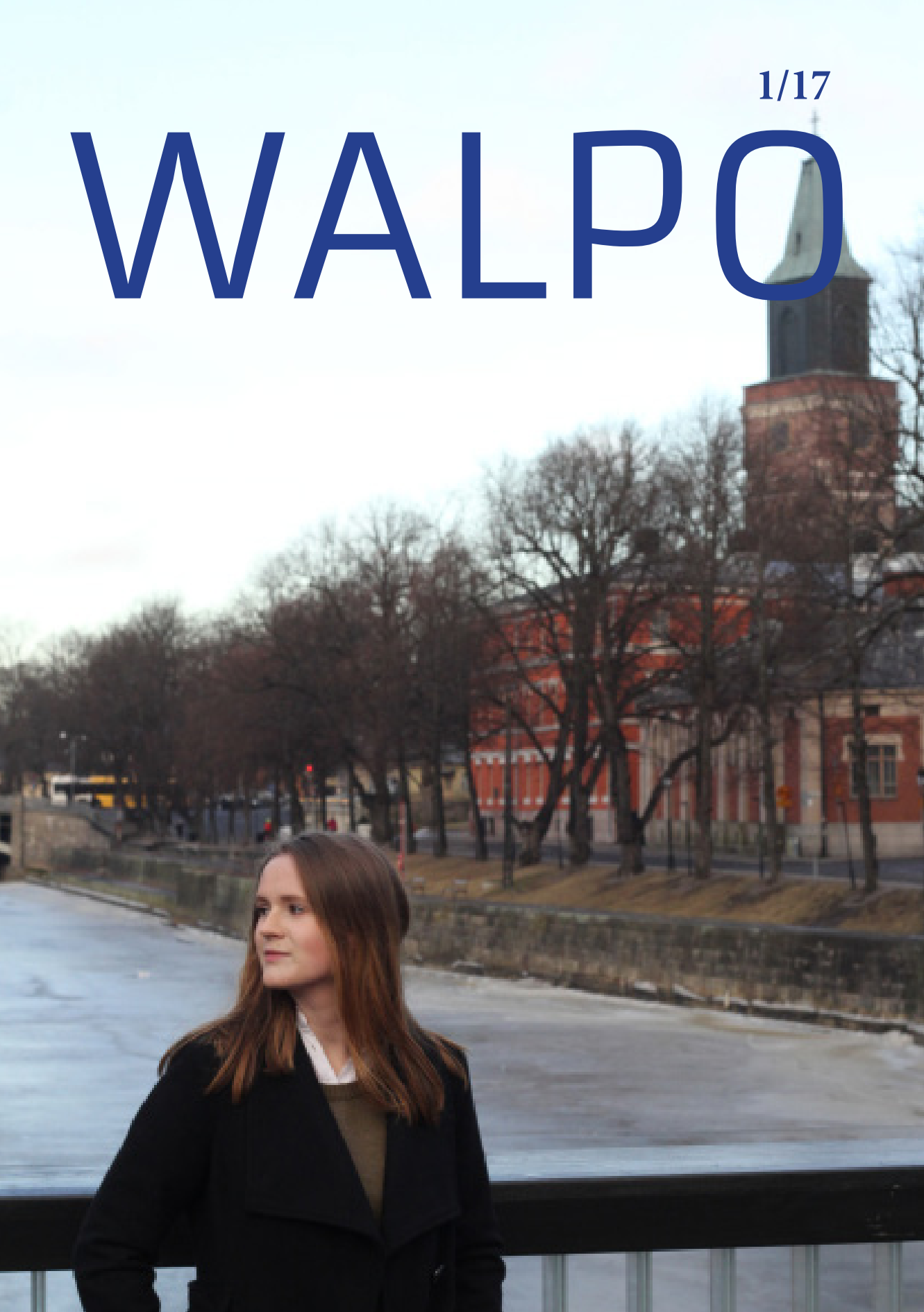

1/17

WALPO

Sisällys

Pääkirjoitus	3
Ruoan tulevaisuus on täällä	4
Haastattelussa puheenjohtaja	7
Esittelyssä Hallitus 2017	10
Kevään koulustressin selätys	16
Walpon haastattelussa Heidi Hautala	20
Turku vs. Tampere - Mistä kaupungit oikeasti riitelevät?	24
Tältä te näytätte deltalaisen silmin	28
P-klubin uusi yhteiskuntasopimus	30
Misogyniaa - vai onko?	32
Onko pakko kiinnostaa? - Kuntavaalit 2017	36
Kakkua ja politiikkaa - leivontakisasat ovat käsillä!	38
Kuntapolitiikan arkipäivää	40

Päätoimittajat ja taitto:	Iida Hallikainen iianha@utu.fi Iida Laurila iimalau@utu.fi
Toimituskunta:	Roope Kinisjärvi Petteri Mäkitalo Roosa Veijola Paul Hermansson Eeva Vasara Susanna Nurmi Erika Takku Petriina Lemettinen Salla Jantunen Jaakko Brummer Julia Autio Julia Lintunen Petteri Keränen Saana Seppälä Amanda Viitanen Vilma Hildén Tiia Ylä-Peräinen Iiris Yli-Junnila Juho Pitkänen
Muut kirjoittajat:	Janne Salakka Miikka Koski Lina Kuusisto Konsta Saarinen
Editoijat:	Julia Lintunen Eeva Vasara Amanda Viitanen
Kuvitus:	Juho Pitkänen Tiia Ylä-Peräinen
Mainoshankinta:	Vilma Hildén Kaneli Seppänen Eero Oinonen
Levikki:	100 + nettilehti
Julkaisija:	Turun Yliopiston Politiikan tutkimuksen klubi ry Rehtorinpellonkatu 4B 2. Kerros 20500 Turku
Painopaikka:	Painosalama oy, Turku

Pääkirjoitus

Iida Hallikainen ja Iida Laurila

Uusi vuosi toi mukanaan jokseenkin lumettoman jokirannan, keväisen stressin ja vaihtoi Walpon vallankahvaan uudet päätoimittajat. Vaikka pikkulaskiaisessa ei päästykään nauttimaan kimaltavista hangista ja helmikuun kirpeistä pakkaspäivistä, Sinisten lehvien vahvistus näkyi pikkulaskiaisessa, abipäivässä, klubin peli-illassa ja kevään jäsenistösitseillä. Jokin vaikuttaisi kuitenkin verottaneen klubilaisten osallistumista: onko koulustressi todella saanut sinisydämiset klubilaisemme jäämään koteihinsa? Mikseivät tapahtumat vetäneet niin paljon väkeä kuin esimerkiksi viime vuonna? Kuinka sovittaa klubi ja koulutyöt samaan lauseeseen?

"All you have to do is write one true sentence. Write the truest sentence you know." Päätoimittajannekin joutuivat lehteä tahtaessaan turvautumaan Hemigwayhin ja Macciavellin take-away kahviin. Mieli lähti helposti harhailemaan 1920-luvun hämyisiin kahviloihin ja viskilasi kädessä istuviin kirjoittajiin, jotka nojailivat pöytiin tukat sotkussa potien luomisen tuskaa. Jos tekisimme Walpoa 100 vuotta sitten, suunnittelisimme lehden todennäköisesti jossakin kahvilassa, heittäisimme sen kirjapainoon ja seuraavana aamuna se jaettaisiin klubilaisten koteihin – emmekä ainakaan olisi naisia. 2010-luvulla tahtamme kuitenkin Walpon itse tietokoneella, lähetämme sen sähköpostin välityksellä painoon ja haemme itse lehden toimiston pöydälle seuraavaan päivystykseen tai toimitamme sen pientä korvausta vastaan kotiovelle. Saatamme ehkä istua kahvilassa suorittamassa lehden jälkipuintia, mutta enää siellä ei ole pelkkiä kirjoittajia tupakka huulessa arvioimassa tuntemattomien ja puolittutujen tekstejä: nyt vieressä parkuu kiukkuinen uhmaikäinen, toisella puolella syö suklaakakkua nuoripari ja vastapäätä istuu tuttu päätoimittajapari. Tupakan savu on hävinnyt. Jäljellä on kirkas mieli, minimalistiset seinät ja valoisa kahvila.

Sitä alkaa helposti miettimään kuinka ennen kaikki oli niin paljon paremmin. Kuinka joskus asiat olivat yksinkertaisempia ja helpompia. Kuinka olisi pitänyt tehdä toisenlaisia valintoja, jotta olisi saavuttanut mielekkäämmän lopputuloksen. Ihminen päätyy helposti potemaan menneisyyden kaipuuta, kun nykyhetkessä jokin ei miellytä ja asiat ovat vaikeita. Jokaisessa ajassa on kuitenkin omat haasteensa ja toiveensa – niin menneisyydessä kuin tulevaisuudessakin. Kevään ensimmäinen Walpo tarjoaa vastauksia koulustressiin, luo katsauksen vegemessuihin ja Brysseliin sekä tarttuu klubin sisäisiin asioihin ja perinteisesti kuntavaaleihin. Joten Sinä lukija, kirjoita todellisin lause jonka tiedät. Kirjoita se mieleesi, menneisyyteesi, tulevaisuutesi ja kirjoita se opintopäiväkirjaasi. Sen jälkeen suuntaa katse kevätaurinkoon ja anna mennä. Niin mekin teemme. Ja kuten pääministerimme Sipiläkin sen ilmaisi "Yritän puhua niin totta kuin osaan."

Iida Hallikainen

Iida Laurila

Ruoan tulevaisuus on täällä

Teksti ja kuvat Julia Autio

Vedä muutama kerta syvään henkeä, sillä nyt puhutaan triggeröivästä, mutta kasvavasta trendi-ilmioistä: vegaanisuudesta. Tammikuu tarjosi kaksi mahdollisuutta tutustua lähemmin vegaanisen ruoan saloihin: neljättä kertaa järjestetty vegaanihaaste käynnistyi jälleen vuoden alussa ja se huipentui 28. tammikuuta ensimmäistä kertaa järjestettyihin Vegemessuihin. Jutun kirjoittaja on itse vegaani, joten haasteeseen hän ei varsinaisesti voinut osallistua. Hän sai kuitenkin uutiskirjeet sähköpostiinsa ja voi sillä perusteella mainita muutaman sanan. Vegemessujen tarjonnan hän taas kävi katsastamassa tukenaan toinen vegaani ja yksi semivegetaristi. Millaista se vegeruoka sitten oikeasti on? Mitä jos ei halua syödä päivästä toiseen pelkkiä porkkanoita ja banaaneja tai näyttää ituhipiltä?

Vegaanihaaste keräsi tänä vuonna ennätysmäärän osallistujia: yli 5200 rohkeaa suomalaista päätti kokeilla vegaanista ruokavaliota kuukauden ajan. Itse siis varsinaisesti haasteeseen osallistumatta, mutta uutiskirjeet lukeneena voin ainakin sanoa, että reseptit olivat nopeita ja helpoja arkeen sopivia ruokia. Ne oli myös mahdollista toteuttaa suhteellisen pienellä budjetilla. Mukana oli niin veganisoituja versioita tavallisista suomalaisista arkiruoista kuin ehkä harvinaisempiakin herkkuja: ”liha”pullia ja perunamuusia, makaronilaatikoita, keittoja, pizzaa, nachoja ja currya. Lähes joka päivälle oli myös suunniteltu jälkiruokia, joiden ohjeita luin joka aamu kuola valuen. Ei siis pelkkää pupunruokaa tai monimutkaisia reseptejä. Voisiko vegaanisuus sittenkin olla helppoa ja mukavaa?

Messuaamu aukeni kylmänä ja sateisena. Kattilahallin edustalla oli lisäksi monen sadan metrin jono, joka oli jo melkein lannistaa kanssamessuilijani. Painostukseni alaisena jäimme kuitenkin odottamaan. Jonottaessa juttelimme siitä, millaisen olettaisimme Vegemessujen keskivertokävijän olevan: urbaani nuori nainen hipsterivaatteissa. Katsellessani jonottajia totesin kuitenkin yllätyksekseni olevani ainoa kuvaukseen sopiva. Keski-ikä oli paljon vanhempi eikä tyylin perusteella voinut määrittää mitään yhteistä kategoriaa. Ihmiset ympärillä näyttivät aivan tavalisilta suomalaisilta. Missä olivat kaikki ituhipit?!

“Voisiko vegaanisuus sittenkin olla helppoa ja mukavaa?”

Tunnin odottelun ja yhden bataattiranskalaiskipolisen jälkeen aukesivat hallin ovet ruuhkaiseen sisätilaan. Ensimmäinen havainto oli se, että Kattilahalli oli ehdottomasti aivan liian pieni tila tapahtumalle. Tungos lämmitti kuitenkin mukavasti jonottaessa jäätyneitä raajoja. Kaikki olivat yhteisen asian äärellä ja käyttäytyivät sen mukaan. Lähdimmekin innostuneina kiertämään hallia metsästäen ilmaisia maistiaisia. Niitä oli onneksi paljon. Yli 40 näytteilleasettajaa tarjosi toinen toistaan parempia herkkuja: Oumph-nachoja, Kolmen kaverin suklaa-kinuski-pähkinä-jäätelöä ja Baban itäisen Välimeren herkkuja sisältäviä lautasia. Jaettiin keksejä, sipsejä, juustoja, falafelia ja juustokakkua. Jos olisi halunnut käyttää rahaa ruokaan, olisi mahdollisuuksia ollut vieläkin enemmän. Olin paratiisissa.

Messut keskittyivätkin lähes kokonaan vain hyvän ruoan ympärille. Näytteilleasettajien lisäksi esiintyjissäkin oli lähinnä kokkeja ja ruokabloggajia. Kun empatiasta ja eläinkysymyksestä puhumaan tulleen Elisa Aaltolan esitys vielä oli sairastumisen takia peruuntunut, en koko messujen aikana törmännyt eläinten oikeuksiin tai ruoan ympäristövaikutuksiin. Vaikka nämä kysymykset ovat toki minulle tärkeitä, oli virkistävää nauttia vegaanisesta ruoasta ilman niiden läsnäoloa. Tämä tuntuikin olevan messujen pääsanoma, olihan kyseessä nimenomaan ruokatapahtuma. Trendi on voimakkaasti menossa siihen suuntaan, että vegaanisuus sopii kaikille; sen ei tarvitse olla hippeilyä, vaikeaa tai edes terveellistä.

Tästä kertoo esimerkiksi jo ennestään tuttujen tuotemerkkien, esimerkiksi Poutun tai messuillakin olleen Apetitin, valikoimiin lisätyt vegaaniset tuotteet. Ei kaikkien tarvitse ryhtyä vegaaneiksi, mutta se on mahdollista jokaiselle. Kuten Vegemessujen mainoksessakin todettiin: ruoan tulevaisuus on täällä.

Messujen suosio yllätti järjestäjät: yli 3200 osallistujan myötä monilta näytteilleasettajilta loppui tarjottavat jo monta tuntia ennen messujen päättymistä. Tapahtuman Facebook-sivuilla lupailtiin ensi vuodelle isompia tiloja ja uusia näytteilleasettajia tämänvuotisten lisäksi. Minua suosio ja innostus eivät kuitenkaan lainkaan hämmästyttä – vegaanin ruoka nyt vaan on ihan järjettömän hyvää.

”-- vegaanisuus sopii kaikille; sen ei tarvitse olla hippeilyä, vaikeaa tai edes terveellistä.”

Sara Seppälä

Puheenjohtaja paljastaa Sinisen sydämensä

Teksti: Petteri Mäkitalo

Kuvat: Petteri Mäkitalo

On kolkko ja kylmä helmikuinen iltapäivä. Tapaan P-klubin puheenjohtajan Sara Seppälän panimoravintola Koulussa. Tilaamme lämpimät juomat, vaihdamme kuulumiset ja siirrymme asiaan.

P-klubin vuosi 2017 tulee olemaan totuttuun tapaan työntäyteinen, etenkin puheenjohtajalle. Arjen kiireistä huolimatta Sara vaikuttaa olevan tilanteen tasalla, ja hän vastaa kysymyksiin ytimekkäästi ja olennaisen kertoen. Tämä nainen osaa asiansa.

Mitä kuuluu?

- Hyvää, kevään alku on ollut todella hyvä ja odotan jässtyä, jotta saadaan aloitettua tämäkin kevät kunnolla myös juhlinnan osalta. Klubin kevät lähtee käyntiin jässyistä, ja niitä on odotettu innolla. Hie-
man kyllä väsyttää, olen ollut pari päivää töissä ja herännyt aikaisin. Teen siis sijaisuuksia ala-asteel-
la Salossa, jonne ajan opettamaan pieniä lapsia.

Miten sujuu tasapainoilu klubihommien, opiskelun ja töiden välillä?

- Töiden osalta voin ottaa vastaan ne päivät, jotka minulle sopivat. Jos minulla on paljon klubijuttuja, niin minun ei tarvitse ottaa vastaan sijaisuuksia. Klubijuttuja teen ensimmäisenä, ja sen vähän aikaa mitä siitä jää käytän opiskeluun. Pyrin kuitenkin olemaan kaikissa tapahtumissa kunnolla mukana ja pitämään hauskaa, jotta vuodesta saa mahdollisimman

paljon irti. Tämänkaltaisia ainutlaatuisia vuosia ei oikeastaan enää tule, ja opiskelemaan ehtii kunnolla myöhemminkin.

Mitä odotat tältä vuodelta?

- Odotan ja haluan että asiat menisivät suunnilleen niinkuin ennenkin. Haluan varmistaa, että kaikki tapahtuu niin kuin pitääkin tapahtua, niin että tapahtumissa ja muussakin toiminnassa on sama hyvä taso kuin ennenkin. Ei tehdä ainakaan mitään huonommin kuin aikaisemmin. Klubin tapahtumat ovat mielestäni monipuolisia, mutta täytyy myös miettiä onko niissä kehitettävää tai onko tarvetta uusille tapahtumille. On myös hyvä pitää mielessä, että käykö kaikissa tapahtumissa ihmisiä, eli kannattaako niitä järjestää vai täytyykö kehittää jotain uutta niiden tilalle. Mutta odotan paljon tältä vuodelta, että saadaan aikaan kaikenlaista. Toivon, että pystymme kehittämään toimintaa entistä paremmaksi.

Millainen johtaja koet olevasi?

- Koen, että P-klubin puheenjohtajana oleminen on enemmän läsnäolemistä ja toiminnan ohjaamista kuin sanelemista ja käskyttämistä. Puheenjohtajana olen läsnä jos joku tarvitsee apua, kyselen miten muilla etenee hommat ja että tarvitseeko joku apua. Hallituksessa on hyvä toimia yhdessä, ettei kukaan jää yksin tehtäviensä kanssa. Näkisin, että klubin puheenjohtajan kuuluu sekä organisoida ja koordinoida hallituksen toimintaa että ylläpitää yhteishenkeä, jotta kaikilla on hyvä toimia ja että kaikki pelaavat yhteen. Varapuheenjohtajan kanssa voi jakaa tätä roolia niin, että hän hoitaa esimerkiksi enemmän yhteishenkeä ja puheenjohtaja voi keskittyä koordinointiin ja ohjaukseen. Puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja täydentävät toisiaan, ja he yhdessä ohjaavat hallitustoimintaa.

Miltä tuntui siirtyminen festiksestä puheenjohtajaksi?

- Festiksenä oppii tuntemaan klubin toiminnan hyvin, mutta puheenjohtajana on vastuussa koko toiminnasta. Minun on täytynyt perehtyä esimerkiksi kopojuttuihin ja varainhankintaan lisää. Tietysti kaikesta täytyy opetella lisää, jotta pysyy itse hyvin kärryllä siitä mitä pitää tapahtua vaikka onkin ollut hallituksessa vuoden. Yleisesti uskoisin, että festiksen pestistä saa hyvät eväät puheenjohtajana toimimiseen. Näin siksi, että festiksenä tulee oltua vastuussa isommista kokonaisuuksista jotka ovat myös näkyviä. Siinä oppii hallitsemaan niin isompia linjoja kuin myös pienempiä yksityiskohtia. Siirtymä on sujunut yllättävän helposti, tietysti molemmissa pesteissä on eri haasteensa. Uskoisin kuitenkin, että kevään mittaan alkaa sujumaan vielä paremmin

“Mikä tekee klubista erityisen, ja miksi haluan tehdä töitä tämän järjestön eteen, on sen jäsenistö. Ei ole P-klubia ilman jäsenistöä.”

Assari vai Maccis: **Assari**

Vanha vai uusi toimisto?: **Paska naapuri vai enemmän tilaa?**

Turku vai Salo?: **Halikko**

Olut vai Perry?: **Pari perry**

Fuksiviikko vai vappuviikko?:

Vappuviikko

kun uudet rutiinit syntyvät ja opin kunnolla mitä puheenjohtajana oleminen oikeastaan on. Luonnollisesti en ole vielä kuukaudessa ehtinyt oppimaan kaikkea, eli vielä on paljon uutta. Puheenjohtajuudelta odotan myös sitä, että pääsen kehittämään omia heikkouksiani.

Syksyllä Poliitiikan opiskelijoiden päivät saapuvat Turkuun. Mitä odotat tapahtumalta?

- Isoin haaste on, että juuri niitä ennen on klubin ulkomaaneksku ja pian niiden jälkeen ovat vuosisjuhlat. Toisin sanoen, syksy on jälleen kiireinen. Aina puhutaan klubissa olevan hyvä yhteishenki: Tykätään viettää aikaa yhdessä ja tehdä asioita yhdessä. POP- päivät ovat mahdollisuus näyttää myös muille yhdessä tekemisen meininkiä ja hauskanpitoa. Olisi mahtavaa, etteivät POP- päivät olisi vain hallituksen ja rajatun porukan projekti, vaan että kaikki innostuisivat kantamaan kortensa kekoon ja oikeasti järjestämään asioita yhdessä. Näin muualta tulevat järjestöt näkevät miten innokasta ja aktiivista jäsenistöä meillä on jota kiinnostaa olla mukana. Koen tapahtuman olevan myös mahdollisuus parantaa P-klubin ulkosuhteita. Muut Suomen politiikan tutkimuksen ainejärjestöt ovat keskenään enemmän tekemisissä. Syksyllä koittaa siis hyvä mahdollisuus klubilaisille tutustua muihin alamme opiskelijoihin, ja vieläpä kätevästi Turussa. Pääsee verkostoitumaan "kauniisiin ja mukaviin ihmisiin". Meidän ei tarvitse olla eristäytyneitä, jota toki emme ole olleetkaan, mutta POP- päivät ovat hyvä matalan kynnyksen tapahtuma jossa tutustua uusiin ihmi-

siin ja luoda suhteita. On myös hyvä miettiä, kuinka paljon tulevaisuudessa on mahdollista saada irti yhteistyöstä. Saamme paljon irti omasta toiminnasta, mutta mitä mahdollisuuksia liittyy yhteistyöhön muiden kaupunkien ainejärjestöjen kanssa.

Mikä motivoi tekemään töitä P-klubin eteen?

- Mikä tekee klubista erityisen, ja miksi haluan tehdä töitä tämän järjestön eteen, on sen jäsenistö. Ei ole P-klubia ilman jäsenistöä. Mellä on aktiivista porukkaa ja ihmisiä jotka haluavat osallistua paljon, joten heille on mukava järjestää tapahtumia ja toimintaa. Aikoinaan lähdin toimintaan mukaan festiksenä, sillä minulla oli kokemusta tapahtumanjärjestämisestä. Tiesin esimerkiksi vuosisjuhlilla, että haluan jatkossa olla järjestämässä niitä. Festiksen pesti tuntui siis asialta, jossa voisin olla hyvä. Puheenjohtajaksi hain, ehkä vähän kliseisesti, siksi että en kokenut vielä olevani valmis P-klubissa. Halusin tehdä vielä toisen vuoden klubin eteen. Olen edelleen yhtä innokkaasti järjestämässä, tekemässä ja organisoimassa asioita kuin mitä syyskokouksessa kaikille vakuutin.

Mikä ärsyttää?

- Palautelaatikkoon ilmestyy tyhjiä palautteita, "spämmiä". Roskaposti on todella rasittavaa, kun täytyy poistella sähköpostista tyhjiä mailoja.

WALPO ESITTELEE

HALLITUS 2017

Jälleen kerran on Walpo vallan vahtikoirana hyökännyt tuoreiden hallituslaisten kimppuun tiukoilla kysymyksillä.

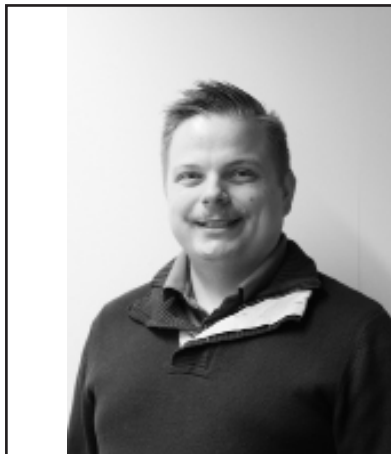
Teskti: Salla Jantunen **Kuvat:** Julia Lintunen

..... 1. Kuka olet?

2. Kuvaile pestiäsi vuoden 2017 hallituksessa
3. P-klubin tärkein perinne
4. Miksi Turku on Suomen ainoa oikea pääkaupunki?
5. Jos Aurinkolahden valvontakameroiden nauhat paljastettaisi, menettäisitkö kasvosi?
6. Voimabiisi, joka saa sinut siirtymään Lynin karaokepuolelta tanssilattialle?
7. Vapulta odotan
8. Kuinka valmistaudut henkisesti tulevaan kuntavaalikevääseen?
9. Terveiseni jäsenistölle

1. Olen **Sara Seppälä**, P-klubin puheenjohtaja vuonna 2017.
2. Päälliköin. Teen kaikenlaisia tärkeitä asioita.
3. Kaikki perinteet ovat tärkeitä!!
4. Koska kakkonen ei ole ykkönen.
5. En kommentoi, palataan asiaan, jos vahinko tapahtuu. Kriisiviestintäni on parempaa kuin erään Smithin.
6. Kaikki Kaija Koon biisit! Toimivat tosin myös karaokessa.
7. Huippua klubilaista seuraa.
8. Katson kotona kissavideoita.
9. P-klubilla on taas edessään uusi toiminnantäyteinen vuosi, sillä kirjoittaessani tätä edes kevään jässyjä ei ole vielä vietetty. Kohta katseen voi jo suunnata kohti laskiaista, muita sitsejä sekä vappua. Väliin mahtuu paljon muutakin huippua klubin toimintaa, joten muistathan ottaa ajastasi P-klubissa tänä vuonna kaiken irti!

1. Olen **Mikko Koho**, P-klubin varapuheenjohtaja.
2. Olen eräänlainen Dick Cheney, vastaan hommista, joissa puheenjohtaja ei voi liata käsiään. Vitsi vitsi. Yleishöylä, joka paikkaa puheenjohtajaa ja ottaa tarvittaessa roolia erilaisissa asioissa. Kuten POP-päivissä.
3. Näin keväällä jotenkin pakko sanoa, että vappu.
4. Koska Helsinki on liian kaukana Turusta.
5. Olen menettänyt Aurinkolahteen jo rahat, maineen ja muistin. Enempää en voi antaa.
6. Lynin tanssilattialle minut saa vain pommiuhka karaokepuolella.
7. ...että pääsee laival.
8. Linnottaudun kotiin lukemaan vaihtoehtoisia faktoja
9. Pitäkää pää ylhäällä!

1. Olen **Salla Jantunen**, 20 vuotta, kotoisin suomalaisen sivistyksen kehdestä, eli Satakunnasta.

2. 2017 hallituksessa toimin sihteerinä, tiedotus ja www-vastaavana, eli toisin sanoen kokouksissa tehtävänäni on kirjoittaa sormet sauhuten surkeimmat läpät pöytäkirjaan ja loput ajastani kamppailen nettisivujen koodien kanssa pää sauhuten.

3. Mielestäni P-klubin tärkein perinne on se, että muille ei nöyrytä. Rakkaalla ainejärjestöllämme piisaa sitä kuuluisaa tervettä itseluottamusta.

4. Koska Turussa on kaikki parhaat jutut, niinku Jethron makkaraperunalihis ja joulukuusisilta.

5. En usko, sillä minua harvoin nähdään esimerkiksi tanssimassa, joten ainakaan rikollisen hyvistä muuveista en tule joutumaan vastuuseen.

6. Ks. edellinen kysymys. Tähän vedoten voin sanoa, että ei ne ole ne biisit, jotka tanssilattialle vetää, vaan jallushotit.

7. Että tulisi nautittua enemmän kuin kaksi lämmintä ateriaa viikon aikana. Ja yläkerran naapurin muuttoa.

8. Kuntavaalikevääseen olen valmistautunut kasaamalla survival kitin, joka mahdollistaa sen, että pahimpaan kampanja-aikaan minun ei tarvitse poistua kotoani. Jos tähän radikaaliin ratkaisuun päädyn, aion myös rajata yhteydenottomahdollisuudet lähinnä savumerkkeihin ja pullopostiin.

9. Hei jäsenistö!

1. Olen **Silja Porkkala**, ylpeästi tamperelainen ja tämän vuoden raharaisa.

2. Pestini hallituksessa on lähinnä sanoa ei.

3. Tärkein perinne on se, että on perinteitä.

4. Suurimpien ja kauneimpien lehvien vuoksi.

5. Olen ollut siellä vasta kerran, joten kattellaan sitä sit syssymällä.

6. Se, kun Kanukki pakottaa.

7. Deliriumia.

8. Ostamalla korvatulpat ja pysymällä poissa facebookista.

9. Maksakaa sitsit ajallaan, senkin lusmut!

1. Olen **Jerkko Holmi**, 2./4. vuoden poliittisen historian opiskelija

2. Poliittisen historian koulutuspoliittinen vastaava, eli tiedän kaiken oppiaineen kurssitarjonnasta ja kerään jäsenistöltä palautetta sen parantamiseksi

3. Sitsit, sillä kaikilla muilla ne ovat vain huonoja kopioita meidän omistamme.

4. Koska alkuperäinen on aina paras, samaan tapaan kuin Lasse Lehtinen Haluatko Miljonääriksi? -ohjelmassa.

5. Varmaa on, etten ainakaan saisi niitä takaisin.

6. "How much is the fish?"

7. että Skandinaavien Jumala Odin johdattaa meidät ikuiseen taisteluun.

8. Vaihdan kotikunnakseni Utsjoen, jotta voin välttää kaikki vaalien kiivaimmat Turku-teemat.

9. Pitäkää olut kylmänä, sukat kuivana ja sähköiset tenttipalautteet runsaina!

1. Olen **Petteri Mäkitalo**.
2. Valtio-opin koulutuspoliittinen vastaava
3. Järjestäytynyt edunvalvonta ja opiskelijoiden hyvinvoinnista huolehtiminen kopo- ja juhlintasektoreilla.
4. Turku on pitkälle kehittynyt sivistyksen ja kulttuurin kehto, mikä on nähtävissä mm. Turun vivahteikkaassa ravintola- ja yökerhotarjonnassa.
5. Se juna meni jo.
6. Sima – Tanssilattialla
7. Taantumista fyysisesti eläkeläisen tasolle, henkisesti päiväkotilapsen.
8. Askartelen nipullisen eri numeroin varusteltuja paperilappuja, joista arvon yhden äänestyspäivänä.
9. Levätkää ja menkää eteenpäin.

1. Olen **Suvi Kilpijärvi**, 19 vuotta. Olen 1. vuoden opiskelija.
2. Toimin toisena juhlavastaavana. Yhdessä Iiriksen kanssa toteutetaan kaikki tulevan vuoden sitsit ja sekä syksyllä vuosijuhla.
3. Kiistanalainen kossuviesti.
4. Koska aina ollut ja tulee olemaan.
5. Oon ollut siellä vaan kerran kastajaisissa ja koko tapahtumasta itsessään ei ole paljoakaan muistikuvia (paitsi et meidän ryhmä voitti), joten tilanne on siitä hyvä, että voin sanoa hyvällä omatunnolla, etten osaa sanoa ja ehkä parempi niin.
6. Iiriksen kans, kun laulaa lurautetaan jo muutamat vakioiks muodostuneet biisut, niin sen jälkeen on hyvä suunnata tanssilattialle.
7. Vappuboolia ja hyvää meininkiä.
8. En mitenkään erityisemmin.
9. Hauskaa kevättä kaikil!

1. Olen **Iris Yli-Junnila**, ensimmäisen vuoden valtio-opin opiskelija.
2. Olen vuoden 2017 toinen juhlavastaava, järjestän siis sitsejä ja vuosijuhlat syksyllä.
3. Tärkein perinne on ehdottomasti sitsit!
4. Koska Turku vaan on yksinkertaisesti paras. Ei tähän selityksiä tarvitse. Kaikki sen tietää.
5. En, olin fuksiviikolla kiltisti!
6. Ehdottomasti Raptorin Oi beibi (ellen ole itse sitä laulamassa). Myös Antti Tuiskun Peto on irti on aika kova.
7. Sitä, että saan olla koko viikon täydessä tuitterissa ilman että leimataan alkkikseksi ja etten tunne krapulaa koko viikkona.
8. En ole ennen äänestänyt kuntavaaleissa, joten aion ottaa tosisani selvää ehdokkaista ja äänestää parasta.
9. Terkkuja kaikille ja tulkkaa sitseille! Ootte valinneet kivan hallituksen, kiitos siitä ☺

1. Olen **Kaneli Seppänen** aka Kannu aka Gäneli aka Kanu aka Kanukki aka Kane aka Cinnamon.
2. Olen varainhankinta- ja ulkosuhdevastaava.
3. Klubi ei pakota ketään juomaan alkoholia.
4. Vaikea sanoa vasta puolen vuoden turkulaistumisen jälkeen.
5. Kerran olen ollut ja mitään en ole siellä tehnyt.
6. No Ana Tude ja Robbari tietenkin. Oikeasti minut saa oikeassa humalatilassa milloin vaan tanssimaan.
7. Toivon että maksa kestää virvokkeita ja pää kavereiden juttuja.
8. Boikotoimalla somea parhaani mukaan.
9. Hyvä meininki ja hyvii äijii ja naisii!

1. Olen **Eero** vaan.
2. Liikuntajäbis. Pysin myös auttamaan tyttöjä varainhankinnassa.
3. Voittaminen, ihan kaikessa.
4. Sattuu sijaitsemaan lähempänä Tukholmaa.
5. Onneksi vasta yksi esiintyminen siellä, en vielä tällä haavaa menettäisi.
6. Tumma rytmimusiikki. Soitetaanko siellä sellaista???
7. Vappumarssia viikon hulinoinnin jälkeen.
8. Teen itselleni selväksi äänestäväni äänestyskopissa Aku Ankan sukulaista Rapu Ankkaa. Kysykää kuvia.
9. Hauskaa klubivuotta 2017 ja tervetuloa liikuntavuoroille!

1. Olen **Hildénin Vilma**. Ensimmäisen vuoden opiskelija. Poristut Turus.
2. Rahan ruinaaminen ja reissujen järkkääminen.
3. Tärkein perinne: perinteistä kiinni pitäminen, lujaa.
4. Koska Turulla oli jo ditsit pääkaupunkiin.
5. En. Silmäni sammaltivat jo hyvissä ajoin.
6. Mikä vaan kasarihitti käy. Bonnie Tylerin ”I need a hero” aika kova, tosin ei muistikuvia onko Lynissä mahdollista kuulla tuota kappaletta.
7. Liskodiskon kokemista.
8. Hymyilemällä leveästi ja luomalla turhan suuria odotuksia äänten kalastajille.
9. Antakaa armoo välil, ootte hyvii tyyppiä.

1. Olen **Sean Foley**, 21-vuotias mieslapsi suamen turust. Tee tiärätte.
2. Olen kulttuuri- ja ekskursiovastaava. Järjestän mm. kaikkia hassunhauskoja peli- ja viini-iltoja ja syksyllä vien fuksit kiertämään tätä hienoa kotikaupunkiani. Terveiset tässä välissä myös TAGSille, missä toimin hallituksessa juhlavastaavana.
3. Tiistaisin ja torstaisin järjestettävät päivystykset. 5/5 tapahtuma joka kerta, ja 6/5 jos tarjolla on muitakin keksejä kuin niitä sokeroituja lastulevyjä, joita Marie –kekseiksi kutsutaan.
4. Koska onhan Turku nyt kaikin tavoin ylivoimainen paikka verrattuna oikeastaan mihin tahansa muuhun paikkaan koko maapallolla. Olen matkustellut elämäni aikana melko paljon, enkä vieläkkään ole käynyt missään kauniimmassa, viihtyisämmässä tai mitenkään paremmassa paikassa kuin Suomen turussa. Kerttulinnäki 20500 for life, vaikka viime viikosta lähtien asunkin 20100 –alueella.
5. Tuskin, sillä olen ollut siellä vain kerran, ja silloinkin selvinpään. Kevätkeiton jälkeen saattaa olla eri ääni kellossa.
6. Sanotaan näin, että jos minut löytää Lynchesteristä tanssimasta, niin ei siinä kohtaa todennäköisesti biisillä ole mitään merkitystä. Paitsi jos se on Antti Tuiskua. Lähdin joskus baarista himaan, kun siellä alkoi soimaan Antti Tuisku. Myös muunlainen Vain Elämää –setti 0/5.
7. Lämmintä keliä ja kylmää olutta. Todennäköisesti kuitenkin olut aikoo olla lämmintä ja ulkona kylmä.
8. Järkkäilen tässä keväällä jonkinnäköisen kunnallisvaalipaneelin kasaan, niin sillä tavalla varmaankin. Vaihtoehtoisesti pakenen Siperiaan, enkä ota mitään kontaktia ulkomaailmaan ennen huhtikuuta.
9. Vastaan tähän eräällä lempisitaateistani kuluneelta vuodelta: ”Walpon lukijoille terveiset että upein lehti jota oon lukenu, tosi hyvä meininki mitä täl P-klubil on, kannattaa lukee Walpoa, ja tosi siisti juttu.”

1. Olen **Olli Saarinen**, pikkuhiljaa turkulaistunut espoolainen ja kolmannen vuoden poliittisen historian opiskelija
2. Jokapaikanhöylä eli työelämä-, alumni-, tuutor- ja kansainvälisyysvastaava
3. Jokaiset jäsyt opiskeluaikana läpikäyneenä on pakko sanoa, että erinomainen sitsikulttuuri.
4. Koska Espoo ei voi olla.
5. Vastaan vain mysteerisesti: mahdollisesti.
6. En omista yhtään voimabiisiä, joka saisi tanssijalkani vipattamaan.
7. Henkistä ja fyysistä kuolemaa.
8. Olen jo aloittanut systemaattisen uneen itseni itkemisen, sillä pelkkä sen kaiken vaalipropagandan ajattelevaaminen saa kyyneleet nousemaan silmiini.
9. Nauttikaa elämästä!

KAUPUNGIN VILLEIN YÖKERHO OSOITTEESSA AURAKATU 3. AVOINNA PE / LA 22-04

Kevään koulustressin selätys

Teksti: Petriina Lemettinen **Kuvat:** Tiia Ylä-Peräinen

Taas on se aika vuodesta, kun stressi alkaa vallata opiskelijoiden mielet: tenttejä, esseiden ja harjoitustöiden palautuspäiviä ja lukematon määrä muita opiskeluun liittyviä töitä. Töiden kasaantuessa saat-taa kokeneempikin opiskelija stressaantua. Netistä löytyykin paljon hyviä vinkkejä siihen, kuinka selvitä opiskelujen aiheuttamasta stressistä. Kaikkien opiskeluun liittyvien töiden lisäksi on tärkeää muistaa myös vapaa-aika, sillä jaksamisen kannalta on tärkeää huolehtia elämänsä kokonaisvaltaisesta tasapainosta, esimerkiksi riittävästä yöunista ja vapaa-ajasta, jolloin tekee jotain itselleen mieluista un-

ohtaen opiskeluun tai töihin liittyvät stressaavat asiat.

Opiskelujen kannalta on myös tärkeää omata hyvät opiskelutekniikat, sillä niiden avulla voi säästää huomattavasti aikaa, lisäksi usein tuloksetkin ovat huomattavasti parempia, kun tekniikka on itselleen sopiva. Opiskelutekniikat ovat myös yksilöllisiä, jonka vuoksi kaverin käyttämä tekniikka ei välttämättä sovi itselle. Kannattaakin kokeilla laajasti eri tekniikoita, että löytää itselle sen parhaiten sopivan tyylin, jolla pääsee parhaiten haluttuun lopputulokseen.

Kävin haastattelemassa Yhteiskuntatieteellisen tiedekunnan opintoneuvojaa, Maria Hennistä, joka antoi muutaman vinkin

Tee hyvissä ajoin opiskelu-aikataulu.

Aikataulun tekemisessä on tärkeää tuntea oma opiskelurytminsä, että osaa arvioida paljonko pitää varata aikaa millekin työlle.

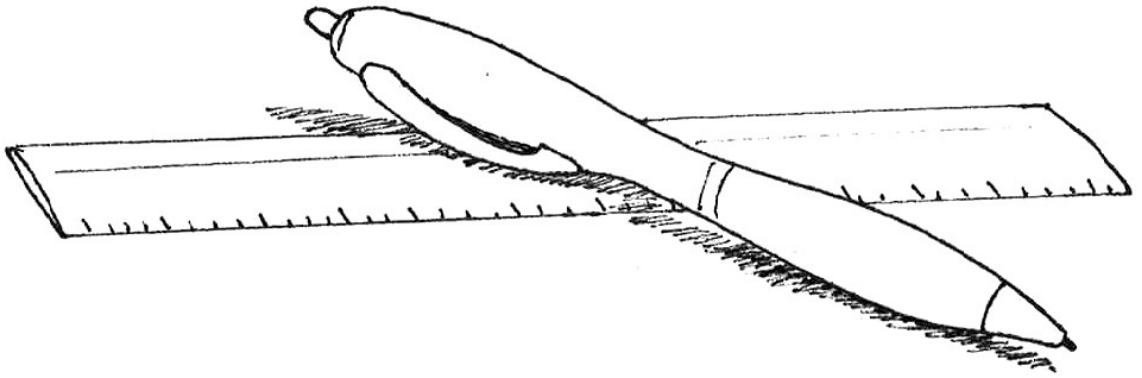
Käy katsomassa opintopsykologien tekemä vinkkisivusto intranetistä. Siellä on listattu vinkkejä esimerkiksi ajankäytön suunnitteluun, motivaatioon ja taitavaan tenttimiseen, lukemiseen, kirjoittamiseen ja oppimiseen. (Löytyy Intranetistä hakusanalla Opiskelutaidot.)

Älä anna asioiden kasaantua, äläkä jää yksin.

Hyödynnä yliopiston työntekijöitä, esimerkiksi opintopsykologeja, tiedekunnan opintoneuvojaa ja omaa hops-ohjaajaa opiskelujen suunnittelussa. Henninen lähettää vielä seuraavat terveiset opiskelijoille: ”Tiedekunnan kanslian kynnys on hyvin matala. Kannattaa laittaa sähköpostia, sopia aika ja tulla käymään!”

Studying hacks:

- Mind-mapit
- Post-it-laput
- Aikajanat
- Flash-cardsit
- Yli- ja alleviivaukset
- Avainsana-listat
- Lukupiirit ja keskustelut luettavasta aiheesta kavereiden kanssa
- Kavereiden opettaminen
- Vanhojen koekysymysten selaaminen
- Omat tiivistelmät tentittävistä kirjoista
- Ajastimella mitatut opiskeluhetket (esim. 25 min opiskelua, 5 min taukoa. Joka kolmas/neljäs tauko 20 min ☺Pomodoro-tekniika)
- Värien käyttö esim. muistiinpanoissa auttaa muistamaan kategoriat/asiayhteydet
- Muistiinpanojen ääneen luku ja äänitteiden kuunteleminen esim. bussimatkoilla.
- Hyvän taustamusiikin löytäminen opiskelun taustalle
- Muistiinpanot marginaaleihin

Poikkitieteellisyys paluu

Uusi vuosi on alkanut. Aika taas kuuluttaa poikkitieteellisyys perään. Aika herättää Index-palsta jälleen henkiin. Index-palsta on toiminut Walpossa tiedekuntajärjestömme kuulumisten vaihtajana. Sen aktiivisuus on ollut vaihtelevaa ja tulevaisuus epävarmaa, mutta kaikkea sopii yrittää. Jos ei muuta, niin toivottavasti se livauttaa kalentereihinne yhden, jos toisenkin uuden poikkitieteellisen tapahtuman. Tässä siis Teille, rakkaat klubilaiset, Indexin kuulumiset alkaneelta vuodelta.

Uusi kausi on lähtenyt käyntiin työntäyteisenä, vaikka kevään perinteinen aloitustapahtuma Winter Tour haudattiinkin heti ensi töiksi aikaisempien vuosien vähäisten osallistujamäärien vuoksi. Uuden hallituksen aloitettua toimintansa tammikuussa, Index pääsi heti ottamaan kantaa opetus- ja kulttuuriministeriön kaavailemiin ylioppilastodistuksella tehtäviin opiskelijavalintoihin. Opintosihteerin käsialaa oleva kannanotto on luettavissa kokonaisuudessaan Indexin nettisivuilta. Index on muutenkin aloittanut vuotensa kopo-puolella vahvasti, kuten olemalla aktiivisesti mukana mm. keskustelussa kesäopintomahdollisuuksien laajentamisesta.

Tapahtumien kannalta vuosi alkoi Indexin alajärjestöjen hallitusten yhteisillä sitseillä, jossa huhun mukaan P-klubinkin uusi hallitus (kera propagandalehtistensä) viihtyi erinomaisesti – vaikka jälkiruoka olikin pahaa. Kaikille avoimien tapahtumien kannalta Indexin alkuvuosi on saattanut vaikuttaa hiljaiselta, mutta asia korjaantuu maaliskuuta lähestyessä. Tulossa on mm. BeerBong -turnajaiset, Tom of Finland -teatteriekskursio, perinteinen lähiökierros Turun alueen tasokkaimpiin (kuvaus kiistanalainen) baareihin, Karusellibileet, sekä Index Breakfast Club. Lisäksi Indexiin ja indexläisiin voi tulla tutustumaan kuukausittain järjestettävissä päivystyksissä Indexin ullakolla, Publicumin 4. kerroksessa (h411), jossa aikaisempiin tiloihin verrattuna huomattavana parannuksena voi pitää sielua piristävää luonnonvaloa. Samainen paiste muistuttaa kaiken aikaa tietenkin myös vapusta, koska se, jos mikä sielua piristää.

Allekirjoittaneella suunnitelmissa on lisäksi syksyn ulkomaanekskursio ja vuosijuhlat, joissa toivottavasti tullaan näkemään myös paljon sinisten lehvien edustajia. Jottei tämä Index-palsta vahingossakaan menisi muuksi kuin mainostamiseksi, kaikista tapahtumista löytyy lisätietoja Indexin Facebook-sivuilta ja sähköpostilistalta, jolle pääsee liittymään nettisivujen kautta.

Nähdäkäämme siis P-klubin tapahtumien ohella myös tulevaisissa poikkitieteellisissä tapahtumissa!

*“Jos ei muuta,
niin toivottavasti
se livauttaa
kalentereihinne yhden,
jos toisenkin uuden
poikkitieteellisen
tapahtuman.”*

Tiia Ylä-Peräinen
P-klubin Index-vastaava, Indexin
ekskursio- ja vuosijuhlavastaava

SUOMEN SUURIN IRTOKARKKIVALIKOIMA!

Opiskelijakortilla irtokarkit
aina -15% alennuksella.

Tällä kupongilla
opiskelija-alennus
-30% kaikista irtokarkeista!

Suomen suurin irtokarkkivalikoima
Sweet Town
Kauppiaskatu 13, Turku
Finnkinon vieressä

Profan
KELLARI

Rehtorinpellonkatu 6, 20500 Turku

Walpon haastattelussa Heidi Hautala

Teksti & kuvat Saana Seppälä

Viime tammikuussa sain olla osa kansainvälistä ryhmää, joka tutustui Euroopan parlamentin ja komission toimintaan sekä kansalaisjärjestöihin Brysselissä. Belgialaisten erikoisoluiden lisäksi kotiin viemiseksi tarttui haastattelu europarlamentaarikko Heidi Hautalasta.

Olet kansainvälisen kaupan valiokunnan jäsen. Miltä kansainvälinen kauppa näyttää EU:n osalta tämänhetkisessä poliittisessa tilanteessa?

Haasteena ovat sekä Trumpin protektionismi ja vihamielinen suhtautuminen monenvälisiin kauppasopimuksiin että kansalaisyhteiskunnan syvä epäluulo uusia vapaakauppasopimuksia kohtaan. Näen tässä mahdollisuuden edistää reilua vapaakauppaa, jossa yritysten ja valtioiden sekä kansalaisten edut ovat paremmin tasapainossa kuin CETA- ja TTIP-sopimuksissa, jotka ovat vahvasti kallellaan yritysten eduksi.

”Kansallisten parlamenttien tulisi taistella itselleen täysi toimivalta EU-politiikkaan ottamalla paikkansa oman hallituksensa valvojana.”

Onko jokin asia, jolle toivoisit enemmän näkyvyyttä Euroopassa? Mistä pitäisi puhua enemmän?

Harva on tajunnut, miten YK:ssa sovitut kestävän kehityksen tavoitteet, ns. Agenda 2030, velvoittavat kaikkia maita niin EU:ssa kuin muuallakin muuttamaan suuntaa ja myös päätöksentekotapojaa, jotta globaalit haasteet kuten köyhyys, eriarvoisuus ja ilmastonmuutos torjutaan.

Onko EU:n päätöksenteko läpinäkyvä ja demokraattinen prosessi?

Läpinäkyvyyttä on päätöksenteossa raivattu monella tavalla, mutta aina paljastuu porsaanreikiä salailulle. Perustilanne on aina ollut sama: hallitustenvälisyys kätkee pahimman salailun. Parlamentti on saanut Lissabonin sopimuksen myötä tilaa kiisteltujen kauppasopimusten avoimmemmalle käsittelylle. Läpinäkyvyyttä edustaa myös eettisten sääntöjen jatkuva tiukentaminen esim. eturistiriitojen eliminoinemiseksi. Kansallisten parlamenttien tulisi taistella itselleen täysi toimivalta EU-politiikkaan ottamalla paikkansa oman hallituksensa valvojana.

Ukrainan sotaa käydään kolmatta vuotta. Onko tämä sota unohdettu?

Se on valitettavasti liian vähäisen huomion kohteena, vaikka miljoonat siviilit kärsivät sodasta. Olisi tuotava enemmän esiin paikallisten tarkkailijoiden kuten ETYJ:n ja YK:n ihmisoikeusvaltuutetun havaintoja. Krimin katastrofaalista ihmisoikeustilannetta ei ole tuotu kunnolla esiin, mutta ainakaan EU ei ole lipsunut Venäjä-pakotteistaan.

2,5- vuotiskautesi parlamentin itäisen kumppanuuden, Euronestin, puheenjohtajana päättyi juuri. Miten arvioisit kauttasi?

Olen hyvin iloinen, että nyt minulla on hyvä kuva kunkin maan tilanteesta, ja olen saanut käydä niissä säännöllisesti. Olen ryhdistänyt parlamenttityi-

hteistyötä ja tuonut kansalaisyhteiskunnan siihen tiiviisti mukaan. Itäinen kumppanuus on tärkeää koko Euroopan vakaudelle, jota on horjuttanut Venäjä eikä EU.

Onko EU unohtanut alueen geopolitiittisen aseman ja Venäjän intressit siellä?

Ne (maat) ovat kukin omanlaisensa. Jokainen kuudesta maasta kamppailee tilastaan omalla tavallaan Venäjän pitkän varjon alla. EU korostaa sitä, että maiden reformit, kuten oikeusvaltion ja instituutioiden rakentaminen sekä korruption kitkeminen, ovat tärkeitä niiden itsensä takia.

Moldova valitsi venäläismielisen presidentin, joka haluaa purkaa assosiaatiosopimuksen EU:n kanssa ja pyrkii tiiviimpään yhteistyöhön Venäjän kanssa. Onko Moldovan tapaus yleinen itäisen kumppanuuden maissa?

Moldova on parlamentaarinen eikä presidenttivaltainen järjestelmä, joten presidentti Dodonin liikkeet Moskovan suuntaan ovat lähinnä symbolisia niin kauan kuin hän ei saa puolueelleen lisää valtaa tulevissa parlamenttivaaleissa. Kremlin vaikutus tuntuu toki muissakin itäisissä kumppanimaissa, niissä tunnetaan suurta huolta mm. informaatiovaikuttamisesta, mutta uhka on myös sotilaallinen, kuten nähdään Ukrainassa. Juuri nyt EU-hakuisemmaksi käyneen Valko-Venäjän kohtalo on huolestuttava.

Voiko EU enää uskottavasti pitää yllä kumppan maiden mahdollisuutta unionin jäsenyyteen?

Ainoastaan EP kannattaa maiden “eurooppalaista perspektiiviä” eli jäsenyyttä. EU ei ole tarjonnut itäisille kumppaneille jäsenyyttä vaan enimmillään assosiaatiosopimuksia, joihin liittyy “syvä ja kattava” vapaakauppasopimus. Mahdollisuus viisumivapauteen on niiden ponnisteluille todella tärkeä saavutus, se nähtiin juuri, kun esteet Georgian viisumivapauden tieltä saatiin poistettua.

Olet nostanut esille eurooppalaisen perustulomallin. Millainen se voisi olla?

EU-mailla on niin erilaiset sosiaaliturvajärjestelmät, että harmonisoiminen ei ole mahdollista eikä tavoiteltavaa. Sen sijaan kaikki EU-maat ovat keskellä työelämän mannerlaattoja järjestyttävää muutosta. On luotava malleja, joilla ihmisten selviämistä tässä tilanteessa tuetaan radikaalisti uusien tavoin. Robotisaatio ja digitalisaatio ovatkin tuoneet nopeasti keskusteluun ajatuksia kansallaisen perustulosta. Näen, että kaikkien EU-maiden tulisi ottaa askelia sitä kohti pyrkimättä yhteen järjestelmään.

Vihreät valitsevat uuden puheenjohtajan kesällä. Kenet näkisit potentiaalisena Vihreiden seuraavana puheenjohtajana?

Ehdokkaani oli Outi Alanko-Kahiluoto, mutta nyt en oikein tiedä. Hyviä nimiä on useita, ja kysymys on, kuka haluaa ja pystyy nousemaan johtoon, kun on niin paljon tärvättävää.

"Itäinen kumppanuus on tärkeää koko Euroopan vakaudelle, jota on horjuttanut Venäjä eikä EU."

Vihreät on profiloitunut kaupunkilaisten puolueena. Kuntavaalien alla Vihreät ovat ilmaisseet halukkuutensa olla koko maan puolue. Miten vihreitä arvoja omaava maaseutulainen voisi kokea Vihreät omaksi puolueekseen?

Maaseudulla eli mahdollisuudet perustuvat jatkossa yhä enemmän pienyrittäjyyteen, kun julkinen sektori on supistumassa. Vihreiden tulee olla oikeasti myös maaseudun pienyrittäjien ja uusien yritysmuotojen tukena. Tärkeä tehtävämme on edistää yhteyksiä luomu- ja lähiruuan tuottajien ja kuluttajien kesken. On myös huolehdittava siitä, että matkat kouluun ja sen jälkeiseen koulutukseen eivät muodostu sietämättömän pitkiksi. Monia palveluja voidaan viedä ihmisten luo keskustusten ulkopuolelle ja digitalisaatio luo mahdollisuuksia moniin, vielä ennalta-arvaamattomiin palveluihin.

Turku's only English pub is also Turku's student pub!

**10% discount on ALL products
ALL THE TIME!**

STUDENT NIGHT every WEDNESDAY

Karhu 0.5 l – 3.60€, Lonkero – 4.50€, Salmari – 2.70€

**The entire pub can also be booked for
quizzes, discos & parties free-of-charge!**

Puutori, 20100 Turku www.waterloo.fi

Turun Ekotori Kierrätyskeskus

Polkupyörät, kodinkoneet, elektroniikka,

huonekalut, kirjat sekä edullinen kuljetuspalvelu!

Rautakatu 12 | bussit 32 ja 42

Rieskalähtentie 74 | bussi 88

Avoinna
ma-pe 8-18 | la 10-15
turunekotori.fi
Facebook | Instagram

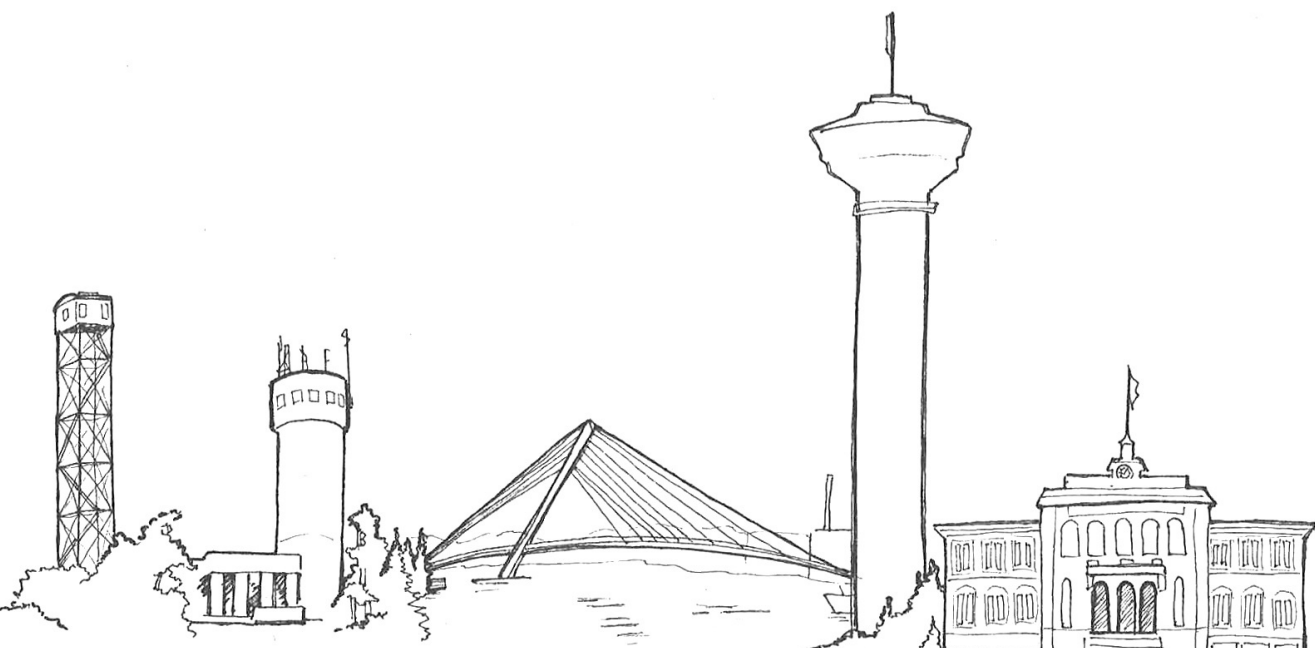
Turku vs. Tampere – Mistä kaupungit oikeasti riitelevät?

Kuvat : Tiia Ylä-Peräinen

Teksti: Amanda Viitanen

Näin tamperelaislähtöisenä, mutta Turussa asuvana yksilönä törmään säännöllisesti näiden kahden itselleni tärkeän kaupungin väliseen erityislaatuiseen suhteeseen. Tälle suhteelle, joka ilmenee monenlaisena loanheittämisenä sekä piikittelynä, ei ole mitään yksiselitteistä syytä, mutta se elää ja voi hyvin molemminpuolisesti.

Turkulaisenemmistön edessä joutuu kuulemaan paljon mielipiteitä Tampereesta, kun taas esimerkiksi Tampereella isäni ensimmäinen reaktio oli melko valaiseva kerrottuaani opiskelupaikastani Turussa. Ennen mitään onnitteluja ja ilonpurkauksia isä tokaisi, että et sitten ainakaan jumalauta ala puhumaan Turun murretta.

Turkulaiset ovat itsevarmoja ja ylpeitä turkulaisuudestaan, jota tuovat esille, vaikka käytännössä koko muu maa katsoo heitä alaspäin.

Turkulainen toimittaja Markku Heikkilä, joka on yksi eniten asiaan perehtyneistä suomalaista, esittää yhdeksi syyksi viime vuosisadan puolesavälissä käydyn kilpailun asukkaista ja Suomen suurimman pääkaupunkiseudun ulkopuolella olevan kaupungin asemasta, jonka Tampere on kuitenkin jo aikaa sitten selvästi voittanut. Joku on joskus myös esittänyt ajatuksen siitä, että tamperelaiset ja turkulaiset ovat ihmisinä vain täysin erilaisia. Turkulaiset ovat itsevarmoja ja ylpeitä turkulaisuudestaan, jota tuovat esille, vaikka käytännössä koko muu maa katsoo heitä alaspäin. Tosin joidenkin näkemysten mukaan turkulainen itsevarmuus on pohjimmiltaan vain suurta epävarmuutta. Tyypillinen tamperelainen taas on vaatimaton, ”no emmää ny tierä” -tyylisesti keuhuihin vastaava hidas hämäläinen.

Turulla on ehkä Suomen kaupungeista rikkain ja pisin historia ja erityisesti emerituspääkaupungin asema saattaa myös aiheuttaa tamperelaisissa pientä katkeruutta. Turussa sijaitsee myös Suomen historian vanhimpia ja arvokkaimpia rakennuksia lähtien Turun linnasta ja tuomiokirkosta, eivätkä Tampereen parhaimmatkaan vastineet, kuten Pyynikin näkötorni ja Pispalan haulitorni, ehkä ihan yletä samalle tasolle. Ei Tampereeltakaan silti historiaa puutu: se on Suomen teollistumisen kehoto ja esimerkiksi vuoden 1918 sodan päänäyttämö.

Menneistä ajoista puheen ollen, historiasta löytyy yksittäinen tapaus, jonka vuoksi Tampere ei näyttäydy ehkä kaikkein parhaimmassa valossa turkulaisten silmin. Syyskuun alussa 1827 suuri osa Turun miespuolisesta väestöstä oli hurvittelemassa Tammerkosken markkinoilla samalla, kun kolme neljäsosaa Turun kaupungista paloi maan tasalle. Ne, joiden tehtävänä olisi ollut palon sammuttaminen, olivat muualla ja Turun palo on siis vähän Tampereen syytä.

Tampereen pormestarin erityisavustaja Mikko Närhellä on myös paljon ajatuksia aiheesta. Hän pääsee seuraamaan kunnallispolitiikkaa aitiopalkalta ja toteaaakin Turun ja Tampereen kaupunkien tekävän paljon yhteistyötä. Närhikin allekirjoittaa näkemyksen, jonka mukaan erityissuhteet johtuvat kaupunkien samankokoisuudesta ja kilpailusta asukkaista sekä molempien halusta tehdä asukkaalleen paras mahdollinen kotipaikka. Närhi muistuttaa, että omaa menestystä on helppo ja tarpeellistakin peilata tasavahvaan verrokkiin.

“Turun palo on siis vähän Tampereen syytä.”

Pelaan tässä vaiheessa kotiin päin komppaamalla Närheä kaupunkien päätöksentekoon liittyen muistuttamalla Tampereen tehokkuudesta ja viime vuosien vahvasta kehityksestä. Tampereelle valmistui esimerkiksi vuonna 2014 Suomen korkein asuinrakennus, Torni-hotelli, ja 2016 Suomen pisin maantietunneli, Rantatunneli. Näitä päätöksiä toki edelsi kova vääntö, mutta se on paljon enemmän kuin Turussa, jossa ei saada oikeastaan mitään aikaiseksi. Närhi ihmetteleeikin miksi Turussa tuntuu olevan niin paljon keskinäisiä erimielisyyksiä, mutta korostaa Turun huimaa potentiaalia kehittyä erinomaisen sijaintinsa ansiosta historiallisena kaupunkina ja muutaman suuremman yrityksen kotipaikkana vielä joskus jälleen Tampereen vertaiseksi kaupungiksi.

Eräs henkilö tokaisi jokin aika sitten liittyen Tampereeseen ja Turkuun: ”Te ootte ihan samanlaisia, ette vaan halua myöntää sitä.” Voisiko pitää paikkaansa, että kaikista eroista huolimatta samankaltaisuus olisikin syy viha-rakkaussuhteeseen?

Nykypäivän Suomessa kaupunkien merkitys on melko yhtäläinen, ne ovat olleet pitkään suurin piirtein samankokoisia ja suuria yliopistokaupunkeja, jotka houkuttelevat opiskelijoita ympäri Suomea. Näin jääkiekkointoilijana täytyy myös mainita molempien kaupunkien erittäin perinteikkäät seurat Ilves ja TPS, ja ainakin Tampereella tuntuu siltä, että palloseuran perinteikkyyttä aidosti arvostetaan kaikesta muusta naljailusta huolimatta. Eräänä yhteytenä Turun ja Tampereen välillä on Helsinki, jota voi pitää molempien kaupunkien yhteisenä vihollisena. Turkulaisia saatetaan kuulemma hieman kammota Helsingissä ja tamperelaisiakin pidetään vähintään hiukan junteina ja hitaina. Poliittisempänä näkökulmana Mikko Närhi esittää ajatuksen siitä, että entistä vahvempi palveluiden, työpaikkojen ja hankkeiden Helsinki-keskeisyys on Turun ja Tampereen yhteinen intressi.

Kaiken edellä mainitun lisäksi Turun ja Tampereen murteissakin on kuulemma ulkopuolisen korvaan yhteisiä piirteitä, mutta sitä en kyllä suostu itse myöntämään, koska olen edelleen pahasti allerginen Turun murteelle. Turun murre on tosin alkanut kuulostamaan paljon vähemmän häiritsevältä sen jälkeen, kun on saanut kunnian

tutustua porilaisiin. Porista puheen ollen, Heikkilä sivuaa toisen erityisen kaupunkiparin, Porin ja Rauman, suhdetta. Kun Turun ja Tampereen välit ovat ennen kaikkea humoristista kilpailua, vertaa Heikkilä Poria ja Raumaa Israeliin ja Palestiinaan, kuitenkin sillä erolla, että jälkimmäiset sentään ajoittain edes yrittävät neuvotella.

Vaikka Porin ja Rauman suhdetta ei tahtoisikaan verrata Turun ja Tampereen väleihin, löytyy viimeistään ulkomailta helposti samankaltaisia kaupunkipareja. Heikkilä mainitsee esimerkiksi rakkaan länsinaapurimme kaupungit Göteborgin ja Tukholman ja niiden välisen kilpailun kahtena Ruotsin suurimpana kaupunkina. Koska esimerkkejä on löydetty ulkomailta, toimittaja Heikkilän mukaan Turun ja Tampereen välinen naljailu onkin voinut saada alkunsa vain halusta keksiä väkisin hauska juttu, josta kertoa vitsejä.

Vaikka aina ei siltä ehkä vaikuttaisikaan, Tampereen ja Turun välit ovat siis ennen kaikkea ystävällismieliset ja Turkuseuran toiminnanjohtaja Kristina Syrjäsuo tahtookin korostaa seuran hyvä välejä tamperelaiseen kollegaan, Tampere-Seuraan. Syrjäsuo mainitsee myös Tampereen yliopistossa toimivan Ei-Turkulaiseen Osakunnan hyvänä esimerkkinä kaupunkien suhteesta. Osakunnan virallisissa säännöissä todetaan esimerkiksi näin: ”Yhdistyksen varsinaiseksi jäseneksi voi liittyä tamperelaisen tiedekorkeakoulun nykyinen tai entinen opiskelija tai työntekijä tai tamperelaisessa ylioppilaskunnassa työskentelevä ei-turkulainen henkilö, jonka vanhemmista toinen ei ole turkulainen. Jos henkilö ei täytä edellä mainittuja

“Silloinen toiminnanjohtaja desinfioi vieraiden jalat ennen kuin he nousivat bussista, ettei Turun maaperään päätyisi tamperelaisia

ehtoja, hänet voidaan kuitenkin hyväksyä varsinaiseksi jäseneksi, mikäli hän osoittaa riittävää katumusta.” Turkuseuralla on kaikesta huolimatta ystävällismieliset välit Ei-Turkulaiseen

Osakuntaan, joka tekeekin vuosittain vierailuja Turkuun. Syrjäsuo muistelee osakunnan vierailua 2000-luvun alussa jolloin tamperelaiset saapuivat tuttuun tapaansa irrottamaan Turkua Suomen mantereesta lyömällä kiilaa maahan kaupungin rajalla. Silloinen toiminnanjohtaja desinfioi vieraiden jalat ennen kuin he nousivat bussista, ettei Turun maaperään päätyisi tamperelaisia bakteereja.

Keskinäinen piikittely ei näy vain seuratoiminnassa, vaan myös kaupunginhallitusten tasolla. Turun ja Tampereen kaupunginhallitukset vierailevat perinteisesti vuorovuosin toistensa luona. Pormestarin erityisavustaja Närhi muistelee esimerkiksi vuoden 2009 pienimuotoista vesikriisiä Turussa, jolloin Tampereen kaupunginhallitus toi Turun kollegoilleen puhdasta tamperelaista vettä tuliaisina. Myös vuonna 2013, kun turkulaisten pettymykseksi Linnan juhlat järjestettiin Tampereella, kaupunginhallitus halusi muistaa turkulaisia tähän liittyen. Tampereen kaupunginhallitus pohti vievänsä Presidentinlinnan sisäänkäyntiä esittävän oven Turkuun lohdutukseksi harmiin. Siitä tapahtuiko tämä oikeasti, Närhi ei ole varma, koska ei ollut itse mukana vierailulla.

Tahdon lopettaa nostatukseen siitä, kuinka meidän pitäisi vaalia kaupunkiemme erityisiä välejä, jollaisia ei millään toisilla kaupungeilla Suomessa ole. Itse aionkin jatkaa kotiseutuni edustamista ylpeänä välittämättä turkulaisenemismistöstä ja samalla pitää isän neuvot mielessä tehden kaikkeni, ettei Turun murre tartu puheeseeni.

Tältä te näytätte deltalaisen silmin

Ystäväni pyysi minua kirjoittamaan siitä, millaisia mielikuvia P-klubi herättää ulkopuolisen näkökulmasta. Hyvä idea, vai mitä? Mikä olisi suomalaiselle mukavampaa, kuin saada tietää, mitä ulkopuoliset ajattelevatomasta porukasta. Yliopistonmäen kasvatina ainakin ulkopuolisuus on kriteeri, joka täyttyy. Sen sijaan mielikuvien herääminen tuntui aluksi olevan vähäistä, sillä tietämykseni kyseiseen ainejärjestöön liittyen on hyvin vähäistä. Hetken epäiltyäni tajusin, että silloinhan mielikuvilla herkuttelu onkin kaikkein otollisinta – niitä ei ole sotkemassa todellinen tieto ja kaiken mustavalkoiseksi värjäävä subjektiivisuus pääsee vapaasti vaikuttamaan. Katsokaa vaikka.

Ensimmäiseksi haluan puuttua järjestönne nimeen. P-klubi tuo tietenkin mieleen kryptisen salaseuran, jonka tiloissa on tummia, jyrkeviä kalusteita ja valtava, hieman pölyinen kirjahylly. Sitähän sana klubi tarkoittaa. Tiedoksenne tähän väliin, että muilla ainejärjestöillä on suoraviivaisia nimiä. Keksin tästä pikaisesti jonkun puolueettoman esimerkin, sanotaan vaikka Delta – siinä on selkeä, yksinkertainen nimi, joka ei sisällä sanaa klubi. Mutta palataan teidän järjestöönne ja järjestönne tiloihin, jossa on siis tummia kalusteita ja suuri kirjahylly. Kirjahylly pursuaa kirjoja, joiden avulla maailmaa kaikkine ilmiöineen voi ymmärtää ensiluokkaisien aukottomasti, ja sen äärellä harjoittelette ennen jokavuotista, ironista kilpailumatkaanne name-droppingin maailmanmestaruuskisoihin (koska tietysti teillä on varaa matkustaa sinne – mutta se on jo toinen juttu, johon palaan kohta). Jäsenistönnne käy tiloissaan nokkeliä ja ajankohtaisia keskusteluja ja myöhästyy luennoilta, kun joku erehtyy ottamaan puheeksi kylmän sodan seuraukset tai nyhtökauran luotettavimmat myyntipisteet viisi minuuttia ennen luennon alkua.

Sitten raha-asioihin. Kaikilla meillä ei ole noin vain varaa lennellä ympäri maailmaa maailmanmestaruuskisoihin kuten teillä. Olenkin kuullut, että ainejärjestönne järjestää valmennuskursseja. Siksi uskon

“P-klubi tuo tieteenkin mieleen kryptisen salaseuran.”

vakaasti, että kylvette rahassa.

Hallitus kokoustaa ruskeilla nahkasohvilla (jotka nuori jäsenistö tosin haluaisi vaihtaa kasvipööräisiksi) sikareita poltellen ja savuista viskiä juoden kultasormukset sormissa kilisten, Kummisedän tunnusmusiikin soiodessa taustalla. Kahvi, jota järjestönne piirissä juotte, on jonkin pienpaahtimon päivänvalon kestävien periaatteiden mukaisesti tuotettua kahvia, jossa on marjainen aromi. Joka päivä joku vetää sitä vahingossa henkeen spontaanin naurun seurauksena, kun joku onnistuu taas kertomaan uuden vitsin, jossa käytetään raikkaalla tavalla termiä vaihtoehtoinen fakta. Laadukas kahvinne ei muuten missään nimessä herätä kateutta. Oman ainejärjestöni puolesta voin sanoa, että halpakin kahvi voi olla hyvää, jos sen antaa seisoa pannussa niin kauan, ettei sitä enää tee mieli verrata mihinkään laadukkaaseen kahviin.

Jos minun tulisi luoda prototyyppi järjestönne jäsenestä, hän olisi mukava, päättäväinen tyyppi, joka seuraa aikaansa eikä ajaudu kiusallisiin tilanteisiin yleissivistyksen pettäessä, sillä se ei petä. Päällä on Marimekon Jokapoika-paita ja eteenpäin kuljettaa paitsi usko omiin mahdollisuuksiin vaikuttajana, myös vegaaniset herrainkengät. Painavia kirjoja selässä kuljettaa uskollinen Fjällrävenin reppu, jollainen muuten on omistettu jo ennen kuin niitä alkoi olla kaikilla. Klassinen P-klubilainen näkee painajaisia nationalismista ja pitää sairaslomaa aina, kun joku perussuomalainen laukoo julkisuudessa hölmöyksiä. Tämän pohdinnan päätteeksi keksin vielä käydä katsomassa P-klubin Jodel-kanavaa, sillä mikäs sen parempi lähde olisi mielikuville. Jodelin perusteella olette alastanne innostuneita ja ylpeitä, hyvän yhteishengen porukkaa. Tämä kuulostaa oikein mukavalta. Vaikutatte kaikin puolin kivoilta ja fiksulta! Helppoahan se on, kun on hyvää kahvia ja ehtymättömästi varallisuutta.

Kirjoittaja on Potenssi -lehden toinen päätoimittaja

P-klubin uusi yhteiskuntasopimus

Ensimmäistä kertaa kun kirjoitan Walpoon, toivon, että viestini sisältö olisi jo vanhentunut lehden tultua painosta. Kuten vanhat jäärät ennen minua ja minun jälkeeni, haluan minäkin huutaa takavasemmalta oman mielipiteeni ja tulla kuulluksi, koska luonnollisesti ennen kaikki oli paremmin. P-klubissa jokin on rikki, jotain on unohdettu. Tässä siis yhden jäärän jyrähdys, yritys korjata tilanne.

P-klubin historia on ollut täynnä vastakkainastteluja. 1970-luvulla jännite jäsenistön keskuudessa syntyi vastayhdistyneiden valtio-opin ja poliittisen historian klubien välisestä valtataisteluista. 1980-luvulla poliittinen vasemmisto ja oikeisto muodostivat toisiaan hylkivät navat. Seuraavalla vuosikymmenellä riideltiin haalareista ja pikkutakeista. Uudella vuosituhanella kiisteltiin Indexin jäsenyydestä ja oman yrityksen perustamisesta. Yhtä kaikki, väännetty on. Ja niin pitääkin. Ei sitä muuten politiikkaa opiskeltaisi.

Mutta yksi asia on hyvä muistaa. Asiat riitelevät, eivät ihmiset. Se on auttanut klisee, mutta sitäkin hyödyllisempi hokema. Yliopistossa opiskellaan, P-klubissa luodaan yhteisöllisyyttä. Mikäli ystävät alkavat näyttää vihamiehiltä, jotain on tehty väärin. Olen jo hiljalleen jättänyt aktiivisimmat päiväni P-klubissa, mutta yhteisö on minulle yhtä rakas kuin aina. Kun seuraa sivusta klubissa käytyä keskustelua, näyttää siltä, että on syntynyt uudenlainen vastakkainasettelun aika. Yhteishenki on vaihtunut nälvintään ja yhteisöllisyys poteroitumiseen. Se, mikä ennen antoi voimaa ja jaksamista, on muuttumassa negatiiviseksi toimintaympäristöksi.

P-klubi on yhteisö, eräänlainen mikroyhteiskunta. Valtakunnankansleri Juha Sipilää lainatakseni, meidän täytyy luoda yhteiskuntasopimus. Tässä on minun ehdotukseni P-klubin yhteiskuntasopimukseksi.

1. Älkää dumatko toisianne. Jos on pakko dumata jotakuta, dumataan vaikka helsinkiläisiä. Mutta ei mieluusti heitäkään – he ovat hyviä ihmisiä, vaikka eivät päässeetkään Turkuun opiskelemaan.
2. Kannustakaa toisianne. Arvaten useampi meistä opiskelee saadakseen joskus mielekkään ja innostavan työpaikan. Jokainen meistä valitsee oman tiensä kohti omaa unelmaansa, joten kannustetaan toisiamme pyrkimyksissämme.
3. Olkaa iloisia toistenne saavutuksista. Nähdään ihmiset ympärillänne tulevina kollegoina, ei kilpailijoina. Yhden onnistuminen ei ole toisen tappio (älkää kuunelko Matti Wibergia!) – niin huono työllisyystilanne ei vielä ole.
4. Olkaa ylpeitä, älkää ylimielisiä. Kukaan ei tiedä, kenen kanssa tulee tulevaisuudessa työskentelemään yhdessä, eikä siltojen polttaminen ole järkevää. Ollaan ylpeitä myös muista hyvistä asioista: TYYstä, Indexistä, osakunnista, harrastejärjestöistä.
5. Olkaa nöyriä, älkää alistuvaisia. Hyvät teot puhuvat puolestaan ja nöyryyttä arvostetaan. Juokaa kuitenkin kossua nopeammin ja pelatkaa pesistä paremmin kuin kritiikkiläiset.
6. Jäsenistö ei ole oppositio. Hallituslaiset, teidät on valittu jäsenistön mandaatilla ja te työskentelette jäsenistöä varten – ette sitä vastaan.
7. Hallitus ei ole diktatuuri. Jäsenistö, me olemme valinneet hallituksen, joka työskentelee meitä varten – ei meitä vastaan. Arvostetaan hallituslaisten tekemää työtä.
8. Antakaa palautetta hallitukselle. Hallitus ei voi muuttaa toimintaansa, ellei se tiedä, mikä toiminnassa on pielessä. Muista, että ystävällinen palaute tehoaa usein tehokkaammin kuin ikävä palaute.
9. Älkää antako palautetta Jodelissa. Jodel on kuin luotu provokaatiota ja vastakkainasettelua varten. Jos asia on palautteen arvoinen, jaksaa antaa myös kunnollista palautetta. Anonyymi palauteboksi löytyy osoitteesta: <http://www.p-klubi.fi/?id=palaute>
10. Arvostakaa Yliopistovalmennusta. Niin kauan kuin meillä on oma yritys, jossa vapaaehtoiset tekevät palkatta työtä tuodakseen hynkkyä klubiin ja pitääkseen valmennuskurssien markkinahinnat matalina – osoitetaan kiitollisuutta.
11. Kirjoittakaa tenttipalautetta. Se auttaa muita tulevia kurssin suorittajia. Onko kellään muistiinpanoja kurssista SKV2?!
12. Muistakaa millaista on olla fuksi. Ihailtko sitä tyyppiä, joka vittuili sinulle vai sitä kaveria, joka kannusti ja tsemppasi? Ei olla kusipäitä.
13. Jultekaa muillekin kuin p-klubilaisille. Hämmentävää kyllä, hyviä ihmisiä löytyy muistakin ainejärjestöistä. Vahvat verkostot ja ystävät todistetusti pidentävät ikää ja parantavat elämänlaatua.
14. Pitäkää kiinni perinteistä. Ne ovat P-klubin toiminnan suola.
15. ...Mutta uudistukaa. Jos kukaan ei naura sille, että hallitus myöhästyy joka vuosi Indexin hallitussitseiltä tai sille, että vanhat eivät mene ajoissa kostajaisiin – luovutaan tavasta. Vanhan sanonnan mukaan vain typerys tekee samoja asioita, mutta odottaa eri lopputulosta.

Misogyniaa – vai onko?

Kuvat: Juho Pitkänen

Tervehdys, ja oikein hyvää alkanutta uutta vuotta kaikille klubilaisille! Päivät ovat alkaneet pikku hiljaa pitenemään ja uusi hallitus on aloittanut tehtävänsä särmikkäästi, jos unohdetaan karvas kossuviestitappio Lexin (!!) hallitukselle. Ylimääräisiä harjoituksia epäkohdan korjaamiseksi on kuitenkin jo huhujen mukaan sovittu, joten luotto hallituksen suorittamiseen tulevaisuudessa on korkealla.

Walpon numerossa 4/16 oli tuoreen päätoimittajan sekä erään fuksimme monella tapaa ansiokas kirjoitus feminismistä. Tämän voi hyvällä omallatunnolla sanoa olevan ajankohtaista: vastikään Suomessa on rekisteröity feministinen puolue, Suomen ylioppilaskuntien liitto ry on julistautunut feministiseksi järjestöksi ja opetus- ja kulttuuriministeriö jakaa tämän vuoden maaliskuussa kaikille yhdeksäsluokkalaisille Meidän kaikkien tulisi olla feministejä -nimisen teoksen. Keränen ja Laurila mainitsevat omassa kirjoituksessaan, kuinka feministit keräävät paljon vihaa ja heitä vastaan tehdään suoranaisia rikoksia, mikä on tuomittavaa ja halveksuttavaa. Kun kyseessä on kuitenkin jopa valtiotasolta näin suurta näkyvyyttä saava aate, sitä tulee ja pitää voida kritisoida asiallisesti. Itse kysynkin, voiko näin oikeasti tehdä? Mitä feminismi on? Yleensä feministiksi tunnustautuvalta kysyessä tähän vastausta, hän korostaa sen ajavan kaikkien ihmisten yhtäläistä tasa-arvoa. Toiset ihmiset ovat syntyperältään heikommassa asemassa kuin toiset, joten heitä tulee auttaa. Tällaiseksi feministiksi voisin tunnustautua itsekkin: kaikki ihmiset ovat tasa-arvoisia yksilöitä, joita tulee myös kohdella sellaisina. Yksilöitä ei saa syrjiä tai yleistää heidän ihonvärinsä, seksuaalisuutensa tai vaikkapa sukupuolensa takia missään muodossa tai missään tilanteessa. Kysymys kuuluukin, onko tämä periaate toteutunut feminististen järjestöjen tai yhteisöjen ulostuloissa ja puheissa?

Suomen vähemmistövaltuutettuna vuosina 2010-2015 toiminut Eva Biaudet toteasi 2012 presidentinvaalien paneelissa, ettei asevelvollisuuden kohdistuminen vain miehiin ole tasa-arvo-ongelma, koska tyttöjä armeija ei ole kiinnostanut. Feministinen kansalaisjärjestö Naisasialiitto Unioni jakaa Twitter-sivullaan artikkeleita, joissa ahdistelijoiden yhteiseksi nimittäjäksi kerrotaan miessukupuoli. Facebookin suurimman feministiryhmän, jonka jäsenissä on muutaman klubilaisenkin lisäksi paljon merkittäviä poliitikkoja ja vaikuttajia, säännöissä rajoitetaan keskustelua etnisyyden, sukupuolen ja seksuaalisuuden perusteella. Ryhmän yksi ylläpitäjistä, kutsuu väärää termiä (vahingossa) transsukupuolisista käyttänyttä ryhmäläistä ”v***n cispaskaksi”. Edustavatko nämä esimerkit tasa-arvoa? Eivät, vaan niille on omat nimityksensä: rasismi ja seksismi.

Feminismi tässä muodossa lietsoo vihaa ja onko näiden kommenttien jälkeen ihmeekään, että aate herättää vastustusta?

Tällainen feminismi on haitallista jokaiselle. Se lokeroi ihmisiä heidän mahdollisten etuoikeuksiensa perusteella ja tarjoaa syyllisyyttä niille, joilla näitä oikeuksia on ja toisaalta uhriutumista niille, joilla niitä ei ole. Tasa-arvo ei merkitse heille enää yksilöiden huomioon ottamista, vaan vihamielistä konfliktia enemmistöjä tai miessukupuolta vastaan. Ihmiset jaetaan hyviin ja pahoihin, meihin ja heihin, feministeiksi ja muiksi. Kaikki kritiikki kategorisoidaan naisvihaksi, ja näin ollen merkityksettömäksi, ja sen esittäjiä vastaan hyökätään. Hyvä esimerkki tästä on Big Bang Theoryn naistähti Kaley Cuoco, joka joutui internetin välityksellä niin suuren vihan kohteeksi, että joutui pahoittelemaan sanomisiaan jälkikäteen. Mitä hän sitten oli sanonut? Ainoastaan, ettei koe olevansa feministi.

En väitä, että kaikki feministit ovat edellä kuvatun kaltaisia. Tällaisella feminismillä on kuitenkin merkittävää jalansijaa aatteen sisällä ja se pyrkii valtaamaan jatkuvasti lisää hyväksyntää. Kutsuttiin sitä sitten nimellä ääri-feminismi tai millä hyvänsä, sillä on vaikutusta koko feminismin kehitykseen ja varsinkin siihen kuvaan, joka tavallisilla ihmisillä muodostuu feminismistä. Feminismin ei kuulu korjata väärää toisella väärällä. Tämä ei ole sellaista feminismiä, jota minä haluan nähdä. Haluan nähdä feminismiä, jossa en koe itseni tai ongelmieni olevan toisarvoisia sukupuoleni takia. Haluan nähdä feminismiä, joka on tarkoitettu kaikille. Aitoa tasa-arvoa ajavaa feminismiä.

Walpon Kuntavaaliextra

Onko pakko kiinnostaa? -
Kuntavaalit 2017

Kakkua ja politiikkaa -
leivontakisat ovat käsillä!

Kuntapolitiikan arkipäivää

Vaalien vuosi 2017

Teksti: Iida Laurila

Hyvät kanssavaalinörtit. Entinen päätoimittaja ehtikin edellisessä julkaisussa varoittaa kuntavaali-intoilijoita häiritsemästä hänen sinisyytensä rauhaa. Tästä otimmekin vinkin ja päätimme, että turvallisinta olisi tehdä oma kuntavaaliextra.

Tiesittekö että tänä vuonna Liechtensteinillä, Tsekillä, Serbialla, Chilellä, Sierra Leonella, Intialla ja Singaporella on myös vaalit? Eikä tässä vielä kaikki: jännitystä löytää myös lähempää, kuten aivan pian Hollannista ja loppukeväästä Ranskassa. Lisäksi myös Saksassa siirrytään vaaliuurnille. Nousevatko populistipuolueet? Saako Angela Merkel turpaan? Tuleeko Marine Le Penistä presidentti? Arvoisat Walpon lukijat: 2017 on vaalien vuosi.

Vaalien vuosi näkyy meillä Suomessa kuntavaaleina, joita tuskin on voinut etenäkään politiikan tutkimuksen opiskelijana ohittaa. Rakas opiskelukavunkimme lähtee myös vaihtamaan valtuustoaan. Extramme käsittelee monipuolisesti aihetta: aina kunta- ja poliittisen elämän polttavimmista aiheista klubilaisen kuntavaaliedokkaan tunnoista aina ehdokkaana olemiseen asti.

Vaalit tuovat muutoksen tuulia ja ovat samalla länsimaisen demokratian avainhetkiä. Voisi ehkä jopa uskaltaa ajatella, että useampi klubilainen tulee työkseen tekemään vaaleja - oli se sitten tarkkailijana, puolueessa, tutkijana tai konsulttina. Käykäämme siis kuntavaaleihin juuri omalla tyyllillämme. Oli se sitten Yliopistokadun välttelyä tai vaalivalvojen jännittämistä.

Sini HÄKKINEN
www.sinihakkinen.fi

**Antti
Grönlund**

Onko pakko kiinnostaa? – Kuntavaalit 2017

Teksti: Juho Pitkänen

Vuoden vaihteen jälkeen maailma näyttää muuttuneen. Monia asia on alkanut vaikuttaa paremmalta tai ainakin tilanne näyttää ”verrattain hyvältä” tai vähemmän vakavalta. Optimismi tuntuu taas löytäneen paikkansa politiikassa. Tulevaisuus on edessäpäin. Tällainen käänös ei kuitenkaan, surullista kyllä, ole merkki maailman parantumisesta. Lama ei lopu. Ilmiötä ei liioin voi perustella lähestyvän kevään hormonihyrrällä ja uskolla siihen, että jossain on tuloillaan kesä ja rakkautta on vielä olemassa. Ehkä ensi kesä olisi rakkauden kesä 2017. Kaikki tämä auvo johtuu siitä, että vaalit ovat tuloillaan.

Kuntavaalit 2017 ovat hiljalleen pääsemässä vauhtiin. Kampanjointi on muuttunut yhä aktiivisemmaksi ja lähikuukausina vaaleja tullaan tunkemaan joka tutista. Onhan meillä klubissakin monta ehdokasta: vihreitä, ruiskukkaa ja apilaa. Moni on myös mukana kampanjoinnissa ja keskustelu varmaan toimistollakin pyörii jaetun kiinnostuksen kohteen ympärillä. Tässä piilee myös vaaransa: vaaliähky. Itse toivon räväkkää ja kekseliästä kampanjointia, ettei pääse ainakaan heti kyllästymään.

Monella on siis jo valmiiksi ainakin äänestettävä puolue valittuna, eli periaatteessa vain odotetaan vaaleja ja kampanjoidaan itsensä tai kaverin puolesta? Eikö tässä tilanteessa jatkuva politiikasta keskusteleminen, niin koulussa, toimistolla kuin vapaa-ajallakin ala vaatia jo nollaamista?

Luennoitsija kysyi eräällä luennolla jonkin puolueen kuntavaali-slogania. Kukaan ei vastannut mitään. Luennoitsija oli ihmeissään. Poliitiikan opiskelijat -ja kukaan ei tiedä? O tempora, o mores. Mutta kuinka politiikan opiskelijan pitäisi suhtautua vaaleihin, tai päivän politiikkaan? Mielestäni politiikan opiskelijalakin on oikeus olla sitoutumatta puolueeseen ja olla tietämättä mitä eduskunnassa juuri linjattiin. Intohimonsa kullakin.

Vaaliähkyä on havaittavissa jokaisten vaalien jälkeen. Kun all is said and done, ei enää välttämättä jaksu kuunnella ilmiöstä tarkempaa analyysia. Ääni-kin on jo annettu, mitä ei tietenkään pidä jättää tekemättä. Seuraavaksi vain odotetaan linjauksia, mutta sitä ennen voi pitää taukoa.

Eräs klubilainen sanoi taannoin: ”Ei kyllä oikeastaan vaalit kauheesti kiinnostaa.” Moni pitää tätä varmaan naurettavana. Miten voit ajatella noin? Miten voi kuvitella, että muuten voi vaikuttaa mihinkään? Poliitiikan opiskelijan ei tarvitse olla intohimoinen politiikkafani. Se, että ei esimerkiksi tiedä puolueiden uusimpia sloganeja ei tarkoita, ettei puolueista tai ylipäänsä mistään olisi mielipiteitä.

Kun politiikka on joillain pääaineen lisäksi myös harrastus, ja jopa työ, alkaa intohimoisinkin tuleva vaikuttaja väsähtää. Poliitiikka- ja vaaliähky ovat luonnollisia ja ymmärrettäviä reaktioita ja kuten sanottua: kiinnostusta ”yhteiskunnallisista aiheista” ei tulisi pitää itseisarvona.

Lopuksi täytyy kuitenkin muistuttaa, että kuntavaaleissa äänestämällä voidaan vaikuttaa siihen, millaisen suunnan opiskelukaupunkimme ottaa seuraavaksi neljäksi vuodeksi. Ehkä sitä vastaan saa muutaman tunnin uhrattua myös päivän politiikalle. Ähkykin voidaan välttää.

Kakkua ja politiikkaa – leivontakisasat ovat käsillä!

Teksti: Miikka Koski

Kuntavaalit ja klubilaiset ehdokkaat yhdessä tuottavat usealle puoluepoliittisesti sitoutumattomalle kanssasitsaajalle syvän refluksiefektin, mitä onkin puitu useissa jodlauksissamme. Viimeisimmän tiedon mukaan tunnetun tähtikuvion muotoinen joulutorttu kerää silti enemmän upvoteja kuin kunnallispoliittinen keskustelu. Toriparkki, raitiotie tai telakan viimeisimmät hankkeet eivät loppujen lopuksi herätä suuriakaan intohimoisia keskusteluja Macciksen pöydässä. Turku on kuitenkin Suomen suurimpia opiskelijakaupunkeja ja yhteistä tulevaisuutta voisikin pohtia edes kerran neljässä vuodessa.

Politiikkaa ja vaalikampanjaa voisi kuvata monikerroksiseksi hääkakuksi, jonka valmistamiseen tarvitaan leipureita ja suunnittelijoita. Olen kokenut itseni leipuriksi jo kymmenisen vuoden ajan ja politiikan tutkimuksen opinnot ovat valmistaneet minua myös kuorutteen suunnitteluun. Pablon ja Ransun ohella myös minun keittiössäni kolisee, kun leivon oman poliittisen hääkakkuni pohjakerrosta.

Lähdin itse näihin leivontakisoihin mukaan, koska haluan asua kotikaupungissani myös tulevaisuudessa. Suomalaista kakkua suunnitellaan usein pääkaupungista käsin, mutta minua viehättävät erityisesti Aurajokirannan omalaatuinen katukulttuuri kesäisin, edulliset asumiskustannukset ja turkulainen henki. Tähän olisikin ratkaisuna paremmat kulkuyhteydet niin Länsi-Pietariin kuin muihin sikajunan pääteasemille. Ennen kaikkea Aurajoen varrelle voisi perustaa uusia Gagguloita, jotka palvelisivat kaupunkilaisiamme.

Perinteinen suomalainen kakkupohja koostuu jauhoista, maidosta ja munista. Itse lisäisin siihen ripauksen eurooppalaisia vaikutteita. Erityisesti Sacher-kakku sopii minun suuhuni, koska siihen lisätään ripaus rommia! Alkon hinnoilla joudun valitettavasti tuomaan usein leivontarommin Ruotsin laivalta, mistä toisin alkoholin lisäksi mieluusti myös ruotsalaisia turisteja nauttimaan Suomen Venetsiasta kelluvineen paljuineen. Minusta Turun politiikka tarvitsisi lisää muna, jotta kakkumme pysyy yhtenäisenä.

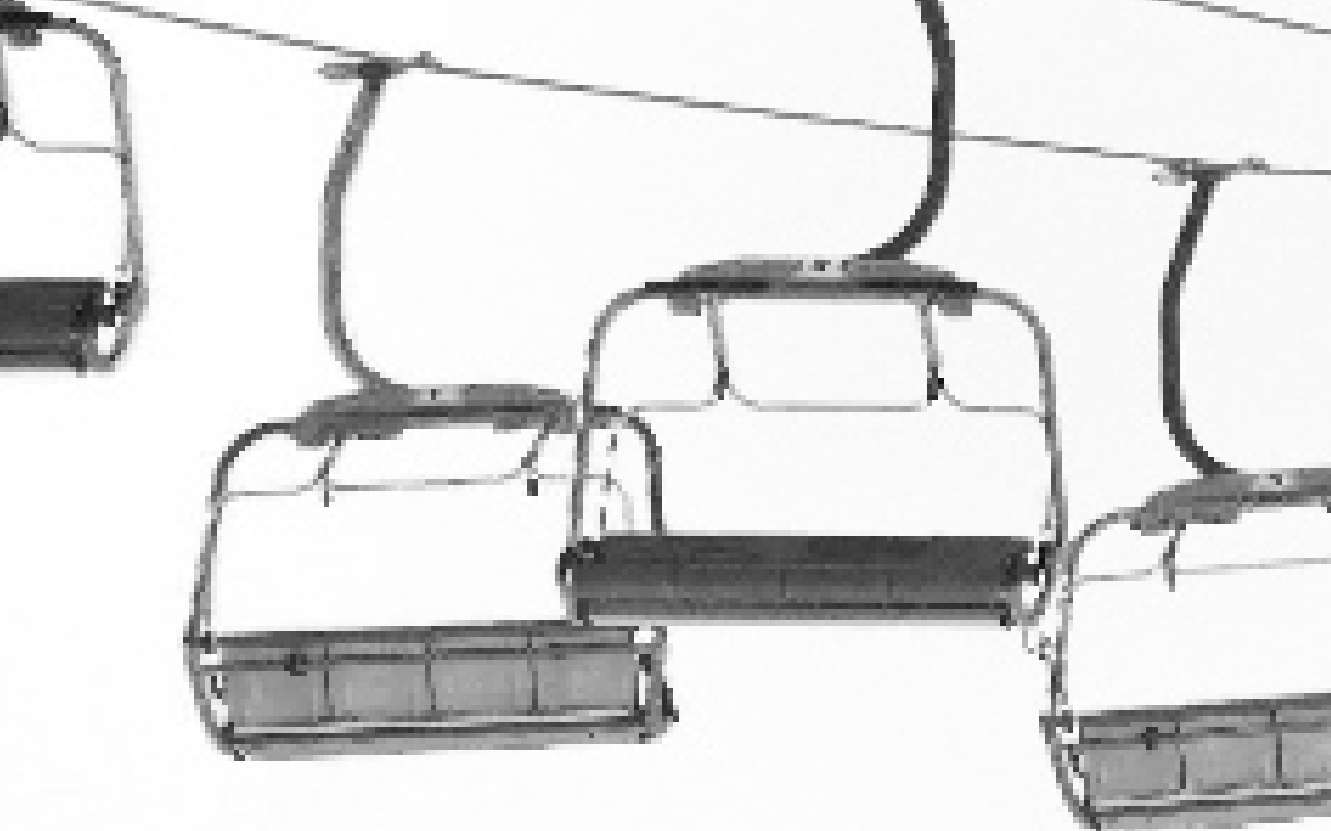
Onnistuneen kakun valmistamiseen tarvitaan onnistunut resepti, mihin on järkevinä rekrytoida erillinen tekijä. Tämän reseptin valmistus aloitettiin jo hyvissä ajoin kesällä monipuolisella kokkijoukolla. Jopa lexiläisiä on eksynyt joukkoon. ”Mitä useampi kokki sitä sakeampi soppa”, sanotaan, minkä vuoksi on viisainta antaa pääkokille ohjat ja keskittyä itse kakkuun. Tätä unelmatorttua esitelläänkin useissa kilpa-ajoissa Assarin ja Edun edessä, sekä toreilla, kadun kulmissa ja erityisesti erilaisissa medioissa. Kuukauden mittainen sokerihuurteinen unelmatorttu onkin yksi syy, miksi klubilainen valitsisi parhaimman makupalan ilman painostamista.

”Moni kakku päältä kaunis” pätee erityisesti vaalityöhön. Oma paniikkini yksittäisistä hiussuortuvista, kantaaottavan paidan valinta ja juuri oikeanlaisen vaalihymyn vääntäminen on varmasti myös muille ehdokkaille tuttua. Sen vuoksi omasta kokkikerhosta kannattaa valita paras tähän tehtävään. Itse olen kukkapaitaisten puolustaja ja omaa kuntavaalikakkuani voisi kuvailla juuri värikkääksi brita-kakuksi: valkoinen päältä, makea sisältä. Se vuoksi viestintää suunnitteleva kokki onkin napakka kauhanheiluttaja.

Kuntavaalileipurin kannattaa olla supliikki sanaseppo, joka pystyy selittämään vakuuttavasti vaikka asian vierestä. Tulevat kakkukisailut toreilla jännittää omaa superlatiiviaan hakevaa leipuria – erityisesti jos liput, laput ja iskevä slogan ovat toistaiseksi keksimättä. Tällainen suuren yleisön huomion kalastelu on vierasta Indexin yhteisöisillä tunnetusti ”huomiotta” jääville klubilaisille. Tämä onkin haasteellinen tilanne: miten kehittää politiikka ja vaalikamppailu siihen pisteeseen, jossa järki voittaa julkisuuden?

Turkulainen kakkupohja tarvitsee eri tavoin leipovia valmistajia, jotta se ei kuivuisi kasaan. Klubilainen leivontakoulu onkin kosteuttanut vuosien mittaan useita leipojia, minkä näen raikkaana tuulahduksena näissä kunnallisissa leivontakisoissa. Joku luottaa kauramaitoon enemmän kuin Valion täysmaitoon, mutta minusta kakkupohja tulisi tehdä ensisijaisesti yhdessä. Ennen kaikkea Turulla on kaikki mahdollisuudet kohota pohjoisen liigan leipurimestariksi.

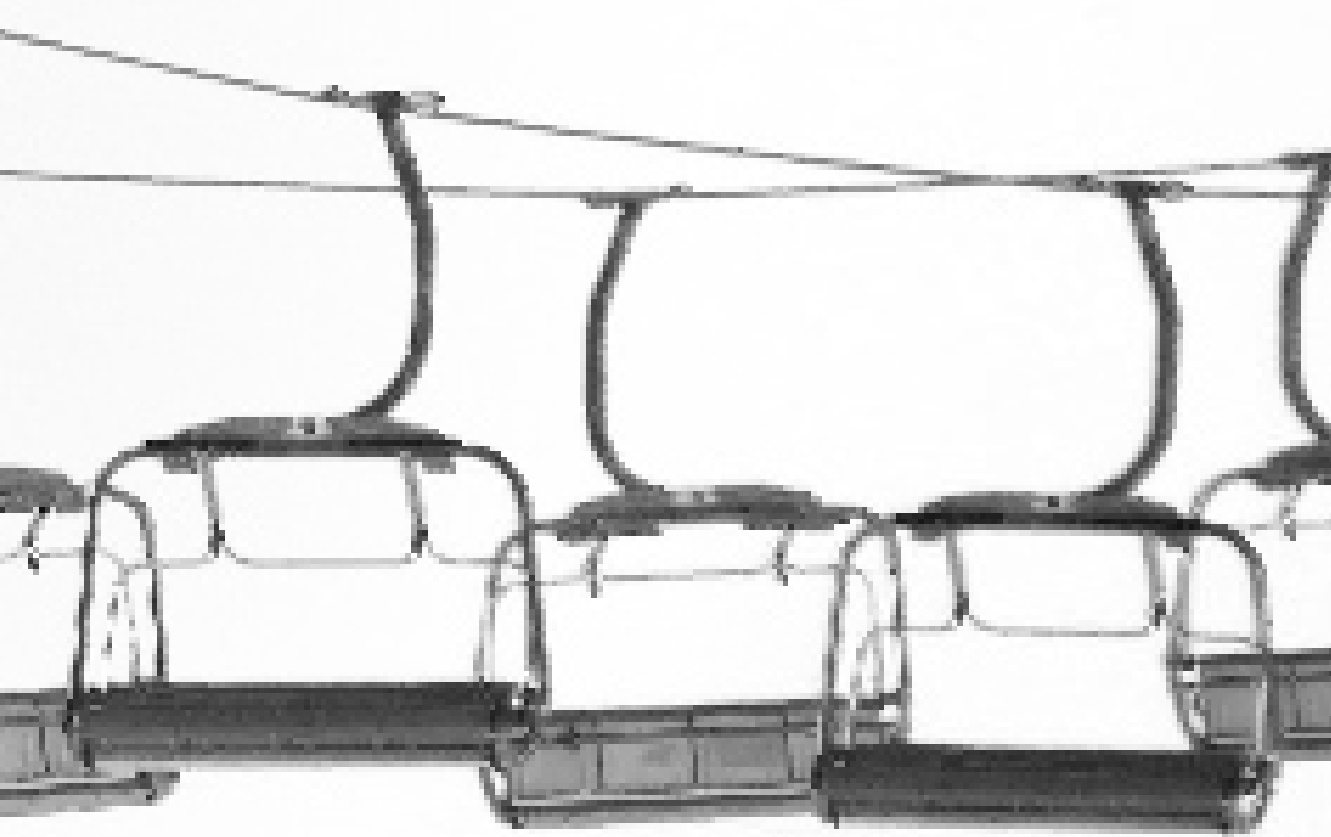
Kuntapolitiikan arkipäivää

Teksti ja kuvat: Roope Kinisjärvi

Pakolaiset, natsit, Trump, Venäjä, Venäjä, Venäjä... Kyllästyttääkö maailmanpolitiikan arkipäivä, uuvuttaako ulkopolitiikan suuret kysymykset? Loputtomassa kansainvälisessä uutisvirrassa lähialueiden uutiset jäävät helposti kakkoseksi. Tiedätkö mitä kotikuntasi valtuustossa on viimeksi keskusteltu? Suurin osa valtuuston työstä liittyy melko arkisiin ongelmiin, kuten koirien ulkoilutusalueisiin, asemakaavaehdotuksiin, parkkipaikkojen lisäämisiin ja sen sellaisiin melko tylsiin, mutta tuiki tarpeellisiin kysymyksiin. Toisinaan kuntapolitiikka kuitenkin nousee valtakunnan ykkösuutisaiheeksi, ja usein negatiivisessa valossa. Kuntavaalien alla Walpo näki tärkeäksi muistuttaa kuntapäätäjien parhaista suhmuroinneista viime vuosilta, muistakaa nämä uurnilla!

1. Kittilä, hissikaupat ja kunnanjohtajan potkut

Kittilä valitsi itselleen kunnanjohtajan Kauniaisista vuonna 2010. Anna Mäkelä, vihreä feministi pääkaupunkiseudulta, sai johdettavakseen Levin hiihtokeskuksestaan tunnetun, melko hyvin toimeentulevan Länsi-Lapin kunnan, joka on piristävä poikkeus maankunnan muuttotappiokuntien keskellä. Vuonna 2013 selvisi, että hiihtokeskusta pyörittävä hissiyhtiö Levi Ski Resort, jonka pääomistajia ovat Kittilän kunta ja Levin matkailukeskus Oy, oli suosinut uuden hiihtohissin kilpailutuksessa toista kilpailijaa. Levi Ski Resortin hallitus, jossa istui kunnanjohtaja Mäkelän lisäksi muun muassa muuan Antti Rinne, päätti vähin äänin erottaa hissikauppoja sääätäneen toimitusjohtaja Jouni Palosaaren ja siirtää hänet hissihankinnan projektipäälliköksi. Samalla hallitus päätti hankkia uuden hissien toiselta valmistajalta. Kittilässä

tunnettu ja pidetty Palosaari sai taakseen paljon tukijoita sen jälkeen, kun tieto erotuksesta levisi kylille ja etelän varis, kunnanjohtaja Mäkelä sai sitä vastoin tukun vastustajia. Mäkelä teki Palosaaresta tutkintapyyntöä poliisille, epäilynä luottamusaseman väärinkäyttö.

Kittilässä pelättiin Mäkelän pilaavan Levin ja samalla koko Kittilän maineen. Kunnanhallitus sen sijaan ei pelännyt toimitusjohtaja Palosaaren toiminnan vaarantavan hiihtokeskuksen mainetta, vaikka vuodetut sähköpostit selkeästi osoittivat Palosaaren paljastaneen yhdelle hissintoimittajalle toisen antaman tarjouksen. Kunnanhallitus vaati Palosaaren potkujen perumista ja niin kävikin. Hissiyhtiö valitsi uuden hallituksen, joka valitsi Palosaaren uudestaan toimitusjohtajaksi.

Pikakelaus tähän vuoteen. Kittilän hissijupakka on lähestymässä lopullista ratkaisuaan yli kolmen vuoden säädön jälkeen. Tänä aikana kunnanjohtaja Mäkelä on erotettu, virkaatekevä kunnanjohtaja on ehdottanut potkujen perumista, minkä kunnanvaltuusto hylkäsi, sen jälkeen asia meni korkeimpaan hallinto-oikeuteen, joka kumosi erottamisen. Mäkelä ja Kittilän kunta tekivät tammikuussa 2017 sovintosopimuksen, jossa Mäkelä eroaa kunnanjohtajan virasta ja kunta maksaa hänelle 140 000 euron korvauksen ja kaikki lienevät tyytyväisiä. Tai olisivat, mikäli asiaan ei liittyisi niin sanottuja Eilavaara-papereita, joita Kittilän kunta piilottelee. Kittilän kunta tilasi oikeudellista apua Pertti Eilavaaralta Mäkelän erottamisprosessin yhteydessä, mutta julkisuusperiaatteen vastaisesti ei ole julkistettu, vaikka useat uutistoimistotkin ovat niitä pyytäneet.

“Näyttää siltä, että monttu saadaan sittenkin kaivettua”

Kaiken tämän kruunaa kuntalain muutos, joka myös Lex Kittilänä tunnetaan, joka antaa valtiovarainministeriölle mahdollisuuden kumota kuntien tekemät lainvastaiset päätökset.

2. Toriparkit

Toriparkkeja on rakennettu ympäri Suomea. Ainakin Kuopiossa, Vaasassa, Jyväskylässä, Tampereella, Kotkassa, Mikkelissä, Oulussa ja Lahdessa on rakennettu toriparkit. Yle selvitti nettisivuillaan toriparkkihankkeiden onnistumista. Ylen mukaan toriparkit hyödyttävät lähinnä yksityisautoilijoita ja keskustan ostoskeskuksien yrityksiä, sillä toriparkeista on usein suora yhteys kauppakeskukseen. Itse torilla, jonka alla parkkihalli makaa, liikkuminen vähentyy, mikä syö torikauppiaiden myyntiä. Mikäli toriparkin rakentamista perustellaan keskustan elävöittämisellä, tulokset ovat siis melko ristiriitaisia. Yksityisautoilu keskustassa lisääntyy, vaikka Turussakin tavoitteena on nimenomaan keskustan varaaminen pääasiassa julkiselle liikenteelle.

Turkuun alettiin puuhata toriparkkia, maanalaista, kauppatorin alle rakennettavaa pysäköintihallia jo 1990-luvulla. Syöttämällä sanan toriparkki Turun sanomien verkkosivujen hakukenttään, saa 2190 osumaa. Viimeinkin toukokuussa 2016 Turun kaupunki teki 50 vuoden vuokrasopimuksen Turun Toriparkki Oy:n kanssa ja nyt näyttää siltä, että monttu saatetaan sittenkin saada kaivettua torin alle. Rakennuslupa toriparkilta tosin vielä puuttuu ja

Kunniamaininnat

Rauman kaupunki kaavoitti Vanhan Rauman Unescon maailmanperintökohteen kylkeen 30 000-neliöisen kauppakeskuksen, joka vaarantaa maailmanperintökohteen statuksen, sillä se rakennetaan osin suojeluvyöhykkeelle ja samassa rytäkässä puretaan arvokkaaksi julistettu linja-autoasema

Lieksan perussuomalaisen puheenjohtaja vaati ”puhdasta kokoustilaa”, sillä heidän käytössään olleessa tilassa kokoontui myös somalialaisten työryhmä. Lieksa tosin ei muutenkaan ole tunnettu vieraanvaraisuudesta ulkomaalaisia kohtaan.

Guggenheimin säätiö esitti Helsingin kaupunginhallitukselle ensimmäisen hankesuunnitelman taidemuseon rakentamisesta. Guggenheimia ehdotettiin kolme kertaa ja kolme kertaa hanke kaatui, lopullisesti marraskuussa 2016. Hankkeeseen liittyen järjestettiin myös arkkitehtikilpailu vuonna 2014, kilpailua varten varattiin tontti Etelärannasta. Turhaan.

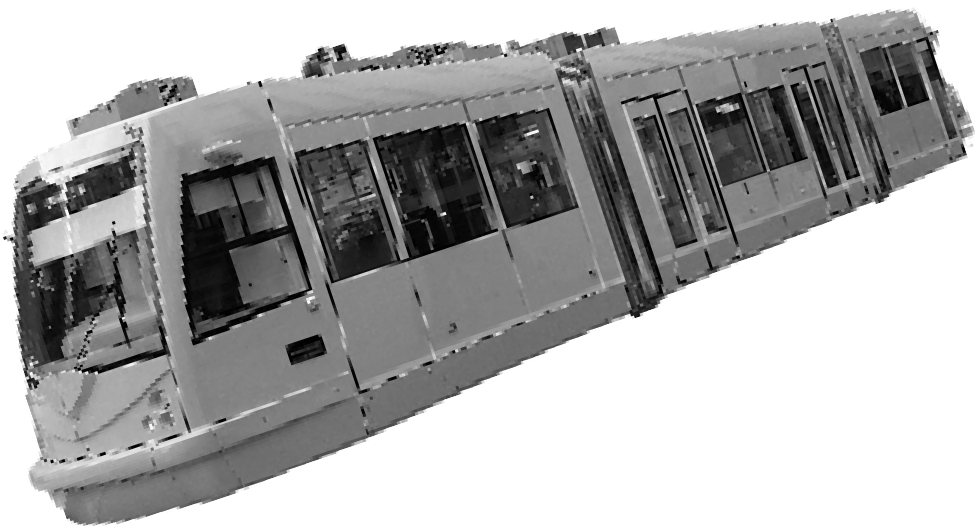
asiasta todennäköisesti valitetaan vielä monta kertaa, joten toriparkin valmistumisen aikataulusta ei voi sanoa vielä mitään. Vaikuttaa kuitenkin siltä, että tämä saaga saa vielä päätöksen, jonain päivänä.

3. Tampereen kaupunginvaltuusto

Kuntapolitiikassa kielenkäyttö saattaa olla valtakunnanpolitiikkaa roisimpaa, sillä edustajat ovat harvemmin sanojaan tarkkaan harkitsevia, viestintäkoulutusta saaneita ammattipoliitikkoja. Kuntapolitiikassa kansan ääni tulee selvemmin kuuluviin. NykYTEknologian avulla kansa pääsee seuraamaan kuntapolitiikan todellisuutta, muun muassa Tampereen kaupunginvaltuuston istunnot lähetetään suorana Youtubeen, kiitos internet, kiitos Tampereen kaupunki!

Vaan millainen onkaan se todellisuus, joka paljastuu vallankäytön kulis-seista. Tampereen kaupunginvaltuusto on tarjonnut tragikomedialla jokaisen veroäyrin edestä. Delfinaariokeskustelu, kaupunginhallituksen jäsenten valinta, raitiovaunukeskustelu. Parhaimmillaan ja pahimmillaan tampere-lainen kuntapolitiikka on kiihtynyt sellaiseen olavimäenpääläisyyteen, että Olavi Mäenpääkin on jäänyt toiseksi viihdearvoltaan. Mäenpääläistä rasismia ei onneksi Tampereella ole sentään nähty. Tampereen kaupunginvaltuuston keskusteluja seuratesa menee usko kuntapolitiikkaan, mutta usko omaan osaamiseen sentään paranee.

Tampereen kaupunginvaltuusto teki marraskuussa 2016 päätöksen rakentaa raitiotie kaupunkiin. Perussuomalaisten Terhi Kiemunki oli huolissaan raitiotien vaikutuksesta Kalevan ABC:lle. Kristillisdemokraattien Satu Sipilä pelkäsi, että kuurot voivat jäädä hiljaisen raitiovaunun alle. Keskustan Mikko Alatalo väitti, että Audi-miehet eivät halua jättää autojaan keskustan ulkopuolelle vandalisoitaviksi. Päätöksenteko näyttää perustuvan Tampereel-lakin koviin faktoihin.

**Huippu-
jalkapallon,
HYVÄN musiikin
ja SUURTEN päivien asialla!**

Pikku-Torre

**Tutustu tietosi tietokilpailuunsaama ja
ratkaisu koki-ilmoittamaan viikkotilauksella.**

**Katso koke ohjelmatarjontaan
verkkosivuiltamme:**

www.pikkutorre.fi

YLIOPISTONKATU 30, TURKU

**Aki Haapanen - asiaosaamista politiikasta,
käytännön kokemusta työelämästä**

- 31-vuotias 1- vuoden Poliittisen historian opiskelija
- Turun kaupungin Kasvatus- ja opetuslautakunnan jäsen
- Rakennusliiton liittovaltuuston jäsen
- Vasemmistoliitto, Turku

Emma Lappalainen

Puolue: Vasemmistoliitto

Koulutus: Valt. kand.

Ikä: 25

Unelma: Avoimempi Turku, joka takaa peruspalvelut ja papsoppaa kaikille.

[illegible]

SE TUNNE,
KUN ASIAT
LOKSAHTAVAT
PAIKOILLEEN...

RAKKAUTTA ENSINÄYTÖLLÄ.
ALOITA ASP-SÄÄSTÄMINEN NYT

op.fi/asp

OP Turun Seutu

**Yliopistoon?
Me tiedämme miten.**

YLIOPISTOVALMENNUS.FI